

SPIS TREŚCI:

- I. Przedmiot, cel i zakres opracowania**
- II. Podstawa prawna opracowania**
- III. Materiały źródłowe**
- IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy**
- V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**
 - V.1. Cel i przedmiot planu
 - V.2. Powiązania z innymi dokumentami
 - V.3. Przeznaczenie terenów
 - V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko (wyciąg z uchwały)
 - V.5. Uzasadnienie projektu planu
- VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych**
 - VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne
 - VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa
 - VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna
 - VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna
 - VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne
 - VI.6. Charakterystyka przyrodnicza
 - VI.7. Charakterystyka urbanistyczno - kulturowa
 - VI.8. Walory krajobrazowe
 - VI.9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną
 - VI.10. Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze
- VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane**
 - VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska
 - VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych
 - VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
 - VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji
 - VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
- VIII. Skutki dla środowiska mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu**
 - VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - VIII.2. Gleba i surowce naturalne
 - VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne
 - VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące
 - VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami
 - VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)
 - VIII.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie
 - VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe
 - VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi
 - VIII.10. Zaopatrzenie w media
 - VIII.11. Oddziaływania skumulowane
- IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa**
 - IX.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi
 - IX.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska
 - IX.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami
- X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu**
- XII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.**
- XIII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko**
- XIV. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
- XV. Rozwiązania alternatywne**
- XVI. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski**
- XVI. Bibliografia**
 - XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe
 - XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

I. Przedmiot, cel i zakres opracowania

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków. Jest dokumentem sporządzanym równoległe z projektem planu.

Powstała w toku prac dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny w rejonie Hotelu Meta i ul. Skośnej oraz dolnego odcinka wyciągu krzeselkowego na Skrzyczne – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXVI/357/2014 z dnia 13 listopada 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu.

Uchwała obejmuje obszar ok.10,9 ha, położony w Szczyrku, w rejonie ul. Skośnej i istniejącego hotelu Meta oraz dolnego odcinka kolejki krzeselkowej na Skrzyczne.

Celem opracowania planu jest realizacja wniosku złożonego przez inwestora, która pozwoli mu na realizację wyciągu, z wykorzystaniem istniejących tras narciarskich (poszerzonych w ramach modernizacji) – poprzez wprowadzenie funkcji sportów zimowych wraz z zabudową usługową, w tym hotelową (istniejący kompleks hotelu „Meta”). Analiza wykazała zgodność przewidywanych rozwiązań z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk.

Sporządzony projekt wraz z prognozą zostały zaopiniowane i uzgodnione przez właściwe organy w tym Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pisma nr: WOŚ.610.7.2016.AB oraz WOŚ.410.39.2016.AB z dnia 22.02.2016 r.), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego (pismo nr NS-NZ.743.25.2016 z dnia 10.02.2016 r.).

W wyniku rozpatrzenia przez Burmistrza uwag złożonych do projektu planu po jego wyłożeniu do publicznego wglądu, w projekcie zaistniały zmiany (omówione w dalszych rozdziałach) wymagające ponownienia części procedury w tym uzgodnień.

II. Podstawa prawna opracowania

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 7 listopada 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu zmiany planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227) ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 14.04.2015r. znak: WOŚ.411.38.2015.AB),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (z dnia 01.04.2015r. znak: ONS-ZNS/522/12/12P/15),

III. Materiały źródłowe

W celu wykonania prognozy oddziaływania na środowisko użyto materiałów wyjściowych – „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004), opracowań tematycznych, opracowań kartograficznych.

Materiały wykorzystywane w toku prac zostały udostępnione przez Urząd Miasta w Szczyrku, Nadleśnictwo Bielsko, pochodzą ze zbiorów własnych autora oraz ogólnodostępnych w Internecie zasobów. Dokumenty i materiały źródłowe sporządzone zostały przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp. Wykorzystane materiały ujęte są w bibliografii.

IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W okresie sporządzania niniejszego opracowania nie było przepisów prawnych określających metody sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu.

Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp.

Wykonano część kartograficzną opracowania, zawierającą podstawowe zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

V.1. Cel i przedmiot planu

Celem projektu planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie nowego przeznaczenia i warunków zagospodarowania dla terenu wskazanego w uchwale Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXVI/357/2014 z dnia 13 listopada 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny w rejonie Hotelu Meta i ul. Skośnej oraz dolnego odcinka wyciągu krzesełkowego na Skrzyczne.

Celem opracowania zmiany planu jest umożliwienie realizacji nowego wyciągu narciarskiego (w śladzie starego), w otoczeniu i z wykorzystaniem dolnego odcinka tras narciarskich („Ondraszek” i „Kaskada”) w rejonie dolnej stacji kolejki na Skrzyczne. Istniejące trasy zostaną nieznacznie poszerzone.

Uchwałę podjęto na podstawie wniosku złożonego przez Inwestora.

Obszar planu znajduje się obecnie w obrębie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu obejmuje:

1. Rysunek planu w skali 1:1000 wraz z wyrysem ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z oznaczeniem granic obszaru objętego planem;
2. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu
3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

V.2. Powiązania z innymi dokumentami

Plan opracowany został w powiązaniu z:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Szczyrk,
- 2) „Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 3) Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXVI/357/2014 z dnia 13 listopada 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny w rejonie Hotelu Meta i ul. Skośnej oraz dolnego odcinka wyciągu krzesełkowego na Skrzyczne.

V.3. Przeznaczenie terenów

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zmienia przeznaczenie terenów przyjęte dotychczasową uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku i ustala nowe.

Projekt przewiduje wprowadzenie do obszaru następujących funkcji (przeznaczenia terenu):

- 1) **UT** – teren usług turystyki;
- 2) **USz** – tereny sportów zimowych;
- 3) **USR** – tereny usług sportowo-rekreacyjnych;
- 4) **R** – tereny rolnicze;
- 5) **ZL** – teren lasu;
- 6) **KDW** – teren drogi wewnętrznej.

Bilans form przeznaczenia terenu:

	PROJEKT ZAOPINIOWANY I UZGODNIONY	PROJEKT PO ZMIANIE
FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]	POW. [ok. w %]
UT	10,1	10,1
USz	50,2	50,1
USR	3,4	4,2
R	19,8	19,1
ZL	16,1	16,1
Komunikacja	0,4	0,4

W wyniku rozpatrzenia uwag w projekcie planu uległ poszerzeniu o 808 m² i równocześnie o ok. 25 m w kierunku południowym teren USR 01, z przeznaczeniem pod usługi służące obsłudze ruchu turystycznego, obiekty usług gastronomicznych, hotele, pensjonaty.

To obszar o nieznacznym nachyleniu w kierunku północnym (różnica wysokości na całej szerokości działki – ok. 2,5 m), obecnie niezainwestowany. Stanowi łąkę, gdzie brak istniejącej zieleni wysokiej.

W wyniku wprowadzenia ww. zmiany, zmienił się bilans przeznaczeń terenów w całym planie (jak w tabeli wyżej).

Druga ze zmian polega na zwiększeniu dopuszczalnego parametru maksymalnego gabarytu obiektów, z dotychczasowych 50 m do 80 m. Składający uwagę argumentuje to faktem, że planowana przez niego inwestycja ma polegać na rozbudowie istniejącego obiektu a nie realizacji obiektu nowego. Natomiast obecnie istniejący obiekt w znacznej mierze wyczerpuje już dopuszczony parametr. Tym samym ustalenia planu miejscowego uniemożliwiłyby mu planowaną inwestycję, zmuszając do lokalizacji nowego, niezależnego obiektu w obrębie terenu o bardzo dużym nachyleniu, co bardzo znacznie zwiększyłoby koszty.

Ocena środowiskowa wprowadzonych do projektu zmian, została zawarta m.in. w rozdziałach: VIII.7., VIII.9. oraz XV niniejszej prognozy.

Zasady zagospodarowania (parametry, wskaźniki i zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów) mogące mieć wpływ na środowisko zostały przytoczone w rozdziałach poniżej.

V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko (wyciąg z uchwały):

Rozdział 2 - Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

1. W zakresie ochrony elementów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
 - 1) warunki sytuowania nośników reklamowych:
 - a) wolnostojących:
 - a. powierzchnia reklamowa jednego nośnika reklamowego nie większa niż 3 m kw.,
 - b. dla terenu **UT 01**, powierzchnia reklamowa jednego nośnika reklamowego nie większa niż 16 m kw.,
 - c. wysokość nie większa niż 4 m (licząc od poziomu terenu istniejącego przy obiekcie do najwyżej umieszczonego elementu nośnika reklamowego),
 - b) zlokalizowanych na ogrodzeniach:
 - a. powierzchnia reklamowa jednego nośnika reklamowego nie większa niż 3 m kw.,
 - b. dla terenu **UT 01**, powierzchnia reklamowa jednego nośnika reklamowego nie większa niż 12 m kw.,
 - c. dopuszczenie lokalizacji na ogrodzeniach działek, na których prowadzona jest działalność usługowa,
 - d. poniżej wysokości 3 m (licząc od poziomu terenu istniejącego od strony ogrodzenia, na którym będzie sytuowany nośnik reklamowy do najwyżej umieszczonego elementu),
 - c) mocowanych na elewacjach budynków:
 - a. powierzchnia reklamowa jednego nośnika reklamowego nie większa niż 3 m kw. na jednej elewacji,
 - b. dla terenu **UT 01**, powierzchnia reklamowa jednego nośnika reklamowego nie większa niż 16 m kw.,
 - c. umieszczanie poniżej wysokości 4 m (licząc od poziomu istniejącego terenu od strony elewacji, na której będzie sytuowany nośnik reklamowy do najwyżej umieszczonego elementu),
 - d. zakaz lokalizacji na powierzchni dachu i przestrzeni ponad dachem;
 - d) dopuszczenie sytuowania nośników reklamowych jedynie w terenach: UT, USz, USR;
 - 2) nieprzekraczalne linie zabudowy od:
 - a) drogi KDW – 4 m od linii rozgraniczających, zgodnie z Rysunkiem planu,
 - b) terenu USz 02 – zgodnie z Rysunkiem planu;
2. W zakresie kształtowania i rewitalizacji elementów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
 - 1) zakaz realizacji od strony dróg wewnętrznych ogrodzeń składających się z betonowych i żelbetowych elementów prefabrykowanych;
 - 2) dopuszcza się zachowanie istniejącej, w dniu wejścia w życie niniejszego planu, zabudowy o innym przeznaczeniu niż podstawowe i dopuszczalne lub innych (przekroczonych) parametrach niż podane dla poszczególnych terenów w Rozdziale 7 z możliwością podejmowania robót budowlanych na tych obiektach i przekroczeniem istniejących parametrów maksymalnie o 10%;
 - 3) dopuszcza się remonty dachów o geometrii innej (w dniu wejścia w życie niniejszego planu) niż wynika to z ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów;
 - 4) maksymalna wysokość obiektów budowlanych w obszarze planu: 16 m, o ile przepisy Rozdziału 2 par. 7 ust. 1 i Rozdziału 7 nie stanowią inaczej.

Rozdział 3 - Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. W zakresie ogólnym:
 - 1) zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem: sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w pkt 2;
 - 2) dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolami USz, UT dopuszczenie realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.
2. W zakresie ochrony powietrza: nakaz zastosowania do celów grzewczych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach.

3. W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz gruntów:
 - 1) nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
 - 2) nakaz odprowadzenia ścieków - zgodnie z § 13 ust. 3;
 - 3) nakaz odprowadzania wód deszczowych i roztopowych – zgodnie z §13 ust. 4.
4. W zakresie ochrony przed hałasem: zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami: USz – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
5. W zakresie gospodarki odpadami:
 - 1) prowadzenie gospodarki odpadami, z uwzględnieniem ich segregacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami i ochrony środowiska;
 - 2) zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
 - 3) zakaz działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów;
 - 4) segregacja i magazynowanie odpadów po spełnieniu wymogów określonych przepisami z zakresu ochrony środowiska.

Rozdział 4 - Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na obszarze objętym planem nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, ani też obiekty i tereny wymagające ochrony w tym zakresie.

Rozdział 5 - Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

W granicach planu brak jest terenów predysponowanych do utworzenia przestrzeni publicznych.

Rozdział 6 - Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

§ 11

1. Podstawowy system komunikacyjny obszaru planu będzie tworzyć droga wewnętrzna, położona w granicach terenu o symbolu **KDW**.
2. Uzupełnieniem podstawowego systemu komunikacyjnego są nie wyznaczone na Rysunku planu drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne i trasy rowerowe.
3. Modernizacja i rozbudowa podstawowego i uzupełniającego układu komunikacyjnego polegać będzie na remontach i przebudowach istniejących dróg wraz z towarzyszącymi im infrastrukturą oraz poszerzeniach istniejących dróg.
4. System komunikacyjny obszaru planu łączyć będzie się z zewnętrznym układem komunikacyjnym poprzez ulicę Skośną.
5. Nakaz zapewnienie dróg pożarowych, stosownie do przepisów odrębnych.

§ 12

1. Miejsca postojowe mogą być realizowane w granicach nieruchomości, na której realizowana jest inwestycja, a także w obrębie nieruchomości sąsiednich.
2. Zakaz lokalizacji miejsc postojowych w terenach oznaczonych symbolami: **USz, R, ZL**.
3. Dopuszcza się realizację miejsc postojowych jako parkingów naziemnych i podziemnych, pasów postojowych i zatok przyulicznych oraz w garażach, w tym w garażach wielopoziomowych.
4. Obowiązek zabezpieczenia miejsc postojowych:
 - 1) dla terenu oznaczonego na Rysunku planu symbolem **UT** – nie mniej niż:
 - a) 1 miejsce postojowe na 5 miejsc noclegowych i 1 miejsce postojowe na 3 pracowników w zabudowie usługowo-turystycznej,
 - b) 1 miejsce postojowe na każde 50 m kw. powierzchni użytkowej w zabudowie usługowej,
 - c) 1 miejsce postojowe na każdy lokal w zabudowie apartamentowej,
 - 2) dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolem **USz** - nie mniej niż: 1 miejsce postojowe na 30 użytkowników;
 - 3) dla terenu oznaczonego na Rysunku planu symbolem **USR** – nie mniej niż:
 - a) 1 miejsce postojowe na 5 miejsc noclegowych i 1 miejsce postojowe na 3 pracowników w zabudowie usługowo-turystycznej,
 - b) 1 miejsce postojowe na każde 50 m kw. powierzchni użytkowej w zabudowie usługowej,
 - 4) dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolami **R** - nie mniej niż: 1 miejsce postojowe na 1 budynek mieszkalny;
- o ile przepisy **Rozdziału 7** nie stanowią inaczej.
5. Nakaz wyznaczenia miejsc parkingowych przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, stosownie do przepisów odrębnych.

§ 13

1. W zakresie infrastruktury technicznej ustala się:
 - 1) dopuszczenie lokalizacji sieci, obiektów oraz urządzeń infrastruktury technicznej, zapewniając możliwość ich rozbudowy, przebudowy, modernizacji oraz remontu w sposób nie kolidujący z innymi ustaleniami planu;
 - 2) **zaopatrzenie w wodę** na cele komunalne i ochronę przeciwpożarową, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej;
 - b) dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód.
 - 3) **odprowadzanie i oczyszczanie ścieków bytowo-gospodarczych**, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;
 - b) odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
 - c) odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.
 - 4) **odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych**, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - 1) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem **§ 8 ust. 3 pkt 1**;

- 2) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
- 3) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.
- 5) **zaopatrzenie w energię elektryczną**, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) obszar planu zasilany będzie za pośrednictwem napowietrznej i kablowej sieci średniego (SN) i niskiego napięcia (nN) oraz stacji transformatorowych SN/nN;
 - b) modernizacja istniejących sieci będzie realizowana poprzez remonty, przebudowę linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia oraz stacji transformatorowych, wraz z przyłączami do budynków;
 - c) rozbudowa sieci będzie realizowana poprzez budowę nowych linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia oraz stacji transformatorowych, wraz z przyłączami do budynków;
 - d) zaopatrzenie terenów dróg w oświetlenie, poprzez remonty, przebudowę istniejących oraz budowę nowych sieci i urządzeń;
 - e) dopuszcza się remont, rozbudowę i przebudowę istniejących sieci urządzeń elektroenergetycznych oraz budowę nowych, zarówno w wykonaniu napowietrznym jak i kablowym.
- 6) **zaopatrzenie w gaz**, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) obszar planu zasilany będzie za pomocą sieci średnioprężnej;
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie terenów w gaz za pomocą indywidualnych źródeł.
- 7) **zaopatrzenie w energię ciepłą** za pomocą indywidualnych rozwiązań z uwzględnieniem ustaleń zawartych w § 8 ust. 2.
- 8) **obsługa w zakresie telekomunikacji**, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) dopuszcza się budowę sieci telekomunikacyjnej oraz urządzeń radiowych telefonii bezprzewodowej;
 - b) realizacja sieci i urządzeń zapewniających dostęp do ruchomej, publicznej sieci telefonicznej oraz internetu szerokopasmowego.

Rozdział 8 - Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwaniem się mas ziemnych

§ 15

W granicach planu nie występują tereny i obszary górnicze.

§ 16

Na obszarze objętym planem nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi.

§ 17

1. Wyznacza się **tereny osuwisk nieaktywnych** – zgodnie z Rysunkiem planu.
2. W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów osuwisk nieaktywnych wyodrębnionych na rysunku planu ustala się:
 - 1) dopuszcza się realizację obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń.
 - 2) nakaz uwzględnienia aktualnych warunków geotechnicznych.
 - 3) dopuszcza się przekształcanie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący powstawania osuwisk (np. poprzez tworzenie sztucznych skarp i nasypów, nie umocnionych wykopów itp.).
 - 4) nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu.
 - 5) nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

§ 18

Obszar objęty planem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz w jego otulinie – zgodnie z Rysunkiem planu, w którym zasady zagospodarowania terenów regulują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody oraz Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

§ 19

Obszar planu położony jest w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP-348 „Beskid Śląski” wymagający najwyższej ochrony zasobów wodnych.

V.5. Ogólne uzasadnienie projektu planu

Teren planu stanowi tereny leśne oraz łąkowe, użytkowane równocześnie w znacznej części jako trasy narciarskie (dolne odcinki tras „Ondraszek” i „Kaskada” z góry Skrzyczne), przez które ma swój przebieg istniejący, dolny odcinek kolejki na Skrzyczne. Dotychczasowa powierzchnia tras w obowiązującym planie miejscowym, znajdujących się w granicach niniejszego planu, wynosi 2,64 ha. Po poszerzeniu będą one obejmowały obszar 5,48 ha

Powierzchnia planu i analizy wynosi 10,9 ha.

Potrzeba opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z planów modernizacji istniejących tras narciarskich i realizacji nowego wyciągu w tym obszarze (w śladzie wyciągu istniejącego dotychczas), który pozwoli na korzystanie z tras w ich dolnym fragmencie i wykorzystanie ich głównie przez dzieci i całe rodziny. Zabudowa usługowa, w tym hotelowa to istniejący kompleks Hotelu „Meta”, objęty w części uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu. Plan umożliwi jego modernizację i rozbudowę w ograniczonym zakresie. W wydanej przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.) stwierdzono brak potrzeby

przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dotyczącej przedsięwzięcia polegającego na budowie wyciągu orczykowego. Ewentualne poszerzenie tras narciarskich może przeprowadzenia takiej oceny wymagać a tym samym – sporządzenia Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W ramach procedury opracowywania planu przewiduje się uzyskanie zgód na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

Właściciel terenu złożył wniosek o wykonanie ww planu, co jest niezbędnym krokiem do prowadzenia inwestycji.

Uwzględnione uwagi mają na celu: nieznaczne poszerzenie terenu z przeznaczeniem pod zainwestowanie oraz umożliwienie racjonalnej rozbudowy obiektów w obszarze UT.

VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych

VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca. Powierzchnia miasta wynosi 39 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Położenie Szczyrku w Polsce i Powiecie Bielskim

Zgodnie z podziałem Polski na mezoregiony fizycznogeograficzne wg Kondrackiego obszar Miasta Szczyrk należy do:

- podobszar „Karpaty i Podkarpacie”
- prowincji „Karpaty Zachodnie”
- podprowincji: „Zewnętrzne Karpaty Zachodnie”,
- makroregionu „Beskidy Zachodnie” (513. 4-5)
- mezoregionu „Beskid Śląski” (Pasma Wiślańskie)

Obszar planu położony jest w Szczyрку, jego południowej części, w rejonie dolnego odcinka kolejki na Skrzyczne. Obejmuje obszar użytkowany od kilkudziesięciu lat jako fragment ośrodka narciarskiego COS – fragment kolejki krzesełkowej oraz dolnych odcinków tras narciarskich „Ondraszek” i „Kaskada”. Dawniej istniał tu także wyciąg orczykowy o długości ponad 1 km.

Teren planu stanowi tereny leśne oraz rolne, użytkowane równocześnie w znacznej części jako trasy narciarskie.

Powierzchnia obszaru objętego planem wynosi ok. 10,9 ha.

VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie. Piaskowce godulskie są skałami twardymi, drobnoziarnistymi o spoiwie z reguły krzemionkowo-węglanowym. Na silnie kamienistej zwietrzelinie tych piaskowców powstają gleby skrytobelicowe i bielcowe stanowiące siedlisko borów mieszanych i lasów mieszanych. Piaskowce mogą mieć zastosowanie w budownictwie i drogownictwie.

W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach grzbietów dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masywnością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczewskiego na terenie miasta Szczyrk ma swój zasięg **kredowy GZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski). Cały obszar projektowanej inwestycji znajduje się w obrębie tego GZWP.** To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe o wysokiej jakości.

Największą degradację wód podziemnych stanowią: wszelkie typy ścieków, źródła zanieczyszczeń punktowych (np. składowiska odpadów), zanieczyszczenia komunikacyjne, środki ochrony roślin i nawozy.

Monitoring wód podziemnych jest jednym z elementów ich ochrony ilościowej i jakościowej. W Polsce w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska badania prowadzone są w trzech rodzajach sieci obserwacyjnej: krajowej, regionalnych i lokalnych.

W roku 2012 badania wód podziemnych w województwie śląskim prowadzone były w oparciu o krajową sieć pomiarową modyfikowaną pod kątem dostosowania do wymagań Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz sieć regionalną uzupełniającą badania pod kątem ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wykorzystywanych do celów pitnych.

Badaniami objęto 185 punktów pomiarowych, w tym: 94 punkty w sieci krajowej, 63 punkty w sieci regionalnej, 12 punktów w monitoringu badawczym na terenie Tarnowskich Gór oraz 16 punktów w monitoringu badawczym na terenie Dąbrowy Górniczej. Wykonawcą badań w sieci krajowej był Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, w sieci regionalnej oraz badawczej Laboratorium WIOŚ w Katowicach – Pracownia w Częstochowie.

Ocena jakości wód podziemnych została wykonana dla punktów pomiarowych w sieci krajowej i regionalnej w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryterium i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2008 r., Nr 143, poz. 896).

W roku 2012 badania wód podziemnych w sieci krajowej prowadzone były w ramach monitoringu diagnostycznego w 94 punktach pomiarowych, ujmujących wody z utworów karbonu, triasu, jury, kredy, paleogenu, neogenu, oligocenu, miocenu i czwartorzędu. Monitoringiem objęto 23 jednolite części wód podziemnych.

Jednolita Część Wód Podziemnych GW2200152, w obszarze której położony jest Szczyrk została uznana za nie zagrożoną nieosiągnięciem dobrego stanu.

WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar gminy Szczyrk znajduje się w zlewisku Morza Północnego, w dorzeczu rzeki Wisła, jej prawobrzeżnego dopływu – Soły. Główną rzeką jest Żylica z wieloma dopływami. Głównymi z nich są potoki: Biła, Malinów, Czyrna. Długość Żylicy w Szczyrku wynosi 9,5 km, obwód jej zlewni – 27,7 km.

Żylica ma charakter rzeki górskiej, wahania przepływów rzek i potoków są gwałtowne, maksimum przypada w okresie roztopów wiosennych.

Obszar projektu zmiany planu znajduje się w całości w zlewni potoku Żylica. W dolnym, północnym fragmencie planu, w rejonie peronów dolnej stacji kolejki na Skrzyczne, ma swój przebieg niewielki ciek wodny, będący prawobrzeżnym dopływem Żylicy.

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMŚ wynika z art. 155a ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145), przy czym zgodnie z ust. 3 tego artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Zgodnie z Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa śląskiego na lata 2010-2012 (www.katowice.pios.gov.pl), w ramach podsystemu monitoringu jakości wód powierzchniowych realizowano zadania:

- badania i ocena stanu rzek,
- badania i ocena potencjału ekologicznego i stanu chemicznego zbiorników zaporowych.

Zasadnicze cele, priorytety, zadania dotyczące ochrony zasobów wód przed zanieczyszczeniem sprecyzowano w „Programie ochrony środowiska miasta Szczyrk”:

Są to:

- Przywrócenie czystości wód powierzchniowych, ochrona zasobów wód podziemnych oraz zapewnienie mieszkańcom wody o wysokiej jakości,
- minimalizacja zagrożeń spowodowanych klęskami powodzi, poprzez:
 - rozbudowę sieci kanalizacyjnej i deszczowej,
 - ograniczenie ilości ścieków nieczyszczonych,
 - ograniczenie strat wody związanych z przesyłem i poprawa zaopatrzenia ludności w wodę,
 - ochrona wód powierzchniowych i podziemnych,
 - opracowanie planów ochrony przeciwpowodziowej,

W cyklu pomiarowym 2010-2012 badania monitoringowe prowadzono w 201 punktach pomiarowych zlokalizowanych na 162 jednolitych częściach wód powierzchniowych. Badaniami objęte były rzeki – 179

punktów oraz zbiorniki zaporowe – 22 punkty. Ilościowe zestawienie badanych JCWP oraz punktów pomiarowych w regionach wodnych oraz zlewniach 3 poziomu wg Komputerowej Mapy Podziału Hydrograficznego Polski

Szczegółowe oceny w punktach pomiarowych oraz w jednolitych częściach wód powierzchniowych zamieszczono na stronie internetowej Inspektoratu: www.katowice.pios.gov.pl.

W ramach oceny stanu i potencjału ekologicznego Jednolitych Części Wód Powierzchniowych zlewnię Żylicy zakwalifikowano do wód o stanie ZŁYM, jednak niezagrażone nieosiągnięciem stanu dobrego.

Wystąpienia stanów powodziowych związane są głównie z opadami atmosferycznymi w zlewni.

Na potrzeby wykonania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wykonano „Ekspertyzę hydrologiczną zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” przez Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach (Katowice, 1998r.). Wykonano również w RZGW w Krakowie „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nie obwałowanych w zlewni Soły” (2004r.). **Teren planu nie podlega okresowym zalewom.** Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej sukcesywnie i terminowo wdraża postanowienia Dyrektywy Powodziowej. **Obszar opracowania znajduje się poza wyznaczonymi obszarami zagrożenia podtopieniami oraz obszarami wskazanymi na mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego.**

VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna

Miasto Szczyrk położone jest wg regionalizacji klimatycznej Romera w podkarpackiej dzielnicy klimatycznej. Na obszarze tym ścierają się ze sobą masy powietrza kontynentalnego i polarno – morskiego. Dominują te drugie (ok. 60 %). Masy powietrza zwrotnikowe i arktyczne stanowią jedynie ok. 6%.

Wszelkie dane ogólne oraz zawarte w niniejszym opracowaniu, dotyczące warunków klimatycznych i meteorologicznych pochodzą ze stacji meteorologicznych na Skrzycznym i w Szczyrku.

TEMPERATURA POWIETRZA

Średnia temperatura roczna = +7,1°C

Średnia temperatura stycznia (I) = -1,8°C (-5,8°C na Skrzycznym)

Średnia temperatura lipca (VII) = +17,3°C (+11,4°C na Skrzycznym)

Średnia liczba dni z temperaturą powyżej +25 °C = ok. 25 / rok

Średnia liczba dni z temperaturą poniżej +0 °C = ok. 150 / rok

Na temperatury występujące na terenie miasta Szczyrk i jego okolic wpływ mają wiatry fenowe, pod wpływem których temperatura wzrasta o ok. 3 °C oraz zjawisko inwersji temperatury.

Piętrowość klimatyczna różnicuje temperatury w trzech przedziałach:

- do wys. 670 m n.p.m. - piętro umiarkowanie ciepłe - średnia T roczna = +7 do +8 °C
- do wys. 980 m n.p.m. - piętro umiarkowanie chłodne - średnia T roczna = +4 do +6 °C
- powyżej wys. 980 m n.p.m. - piętro chłodne - średnia T roczna = +2 do +4 °C

OPADY

Średnia roczna suma opadów = 1200mm (max.=lipiec–1461mm, min.=luty–768 mm), Skrzyczne–do 1300 mm,

Średnia liczba dni z zalegającą pokrywą śniegową = 90 - 160 dni / rok, o maksymalnej grubości pokrywy w styczniu.

Ilość opadów różnicuje się wraz ze wzrostem wysokości.

Znaczne są różnice w związanej z wysokością długości okresu zalegania pokrywy śniegowej wynoszącej nawet do 160 dni w roku na wierzcholinie Beskidu Śląskiego.

OKRES WEGETACYJNY

Czas trwania okresu wegetacyjnego na Skrzycznym – ok. 165 dni

NASŁONECZNIE

Średnia dobową liczbą godzin słonecznych = 4 godz

Maksymalna wartość zachmurzenia = 70% (grudzień)

Minimalna wartość zachmurzenia = 55% (lipiec)

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrku przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne(40%). Cisze stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsłonięte tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne

Głównym źródłem hałasu kształtującym klimat akustyczny na terenie miasta jest ruch drogowy wzdłuż układu komunikacyjnego – drogi krajowej 942. W „Programie ochrony środowiska województwa bielskiego do roku 2015” rejon Szczyrku z uwagi na w/w drogę został zaliczony do tzw. „strefy terenów o

warunkach akustycznych niekorzystnych, lecz dopuszczalnych” („strefa znacznej uciążliwości w dzień i bardzo znacznej w nocy”). Równoważny poziom hałasu określono na 65 – 70 dB).

Określono następujące przekroczenia:

- w dzień – 5 – 20 dB,
- w nocy (wewnątrz budynków) – 10 – 15 dB,

Wskazano m. in. konieczność ekranowania tras przy przekroczeniach dopuszczalnych poziomów hałasu o ponad 10 dB

Uciążliwość nie ma wpływu na tereny chronione.

W analizowanym terenie sezonowe źródła hałasu, związane z sezonem narciarskim, to:

- armatki śnieżne,
- okresowo pracujące ratraki,
- przenośne urządzenia nagłaśniające.

Potencjalnym, nie stwierdzonym źródłem hałasu, może być działalność usługowa (hotelarska).

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabeli nr 3.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Podstawowym aktem regulującym zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu najlepszego stanu środowiska poprzez:

- utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach,
- zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko są obowiązani do wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania oraz każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji. Szczegółowe ustalenia dotyczące pomiarów oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (Dz. U. Nr 192, poz.1883). Wszelkie urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne aby mogły być eksploatowane muszą spełniać określone specjalnymi przepisami warunki.

Źródłem emitowania promieniowania są między innymi:

- elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
- stacje radiolokacji i radionawigacji.

Wszystkie te systemy są źródłami promieniowania elektromagnetycznego emitowanego w szerokim zakresie częstotliwości i o różnych poziomach wartości natężenia pola elektromagnetycznego.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie, m.in. z powodu rozwoju radiokomunikacji oraz powstawania coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności.

Wymieniony rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności. Nadal poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczasowe badania wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii.

Przy częstotliwościach pól poniżej kilkuset kHz, dominuje indukowanie się w ciele prądów elektrycznych, stymulujących tkanki elektrycznie pobudliwe. Przy częstotliwościach pól powyżej 1 MHz przeważa zamiana energii fal na ciepło, wydzielające się w komórkach organizmu. Częstotliwość rezonansowa, przy której występuje maksimum pochłaniania energii fal zależy od rodzaju organizmu. Dla organizmu ludzkiego wynosi ona około 70 MHz i jest dla człowieka najbardziej niebezpieczna. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla:

- terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- miejsc dostępnych dla ludności.

Występowanie pól elektromagnetycznych o parametrach wyższych od dopuszczalnych w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi, niezależnie od parametrów te pola charakteryzujących, nie jest uciążliwością w rozumieniu przepisów ochrony środowiska.

Polska posiada jeden z niższych na świecie dopuszczalnych limitów ekspozycji w zakresie ochrony ludności przed PEM, co oznacza, iż polskie przepisy prawne w odniesieniu do stacji bazowych telefonii komórkowej są jednymi z bardziej rygorystycznych.

Inwestycje z kategorii mogących pogorszyć stan środowiska wymagają odrębnej procedury administracyjnej, która ma na celu wyeliminowanie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko w tym na zdrowie ludzi.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. **Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz. Nie występują one w obszarze planu.**

Z danych literaturowych wynika, że obserwuje się stały wzrost poziomów PEM. Po to, aby dobrze poznać charakterystykę tego zjawiska i śledzić jego zmiany, konieczne jest prowadzenie monitoringu pól elektromagnetycznych.

W Szczyrku przy ul. Orlej znajduje się punkt sieci monitoringowej, gdzie średnie natężenie pola elektromagnetycznego w roku 2012 wynosiło 0,71 V/m.

VI.6. Charakterystyka przyrodnicza

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regła dolnego (pomiędzy 500 - 1100 m.n.p.m.), regła górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Lasy porastają w przewadze gleby brunatne, głównie kwaśne i bielcowe oraz opadowoglejowe. Nie posiadają nadzwyczajnego bogactwa florystycznego.

Lasy Nadleśnictwa Bielsko mają w przewadze funkcję ochronną. Funkcja gospodarcza stanowi ułamek procenta. Główną kategorią ochronności jest wodochronność lasów trwale uszkodzonych na skutek działalności przemysłu, także w miastach i wokół miast.

Na terenie Szczyrku lasy stanowią ok. 70% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%).

Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górską,
- zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Monokultury świerkowe, chorują i wymagają pilnej „przebudowy” (ok.75%), co zajmie ok. 70-80 lat. Część drzew jest już martwa. Wymieranie świerczyny jest spotęgowane oddziaływaniem emisji przemysłowych (kwaśne deszcze) z zakładów przemysłowych Śląska oraz Czech, szczególnie intensywnych w okresie rozwoju socjalistycznej gospodarki. Na wylesionych obszarach tworzą się zbiorowiska ziołorośli oraz rozległe borówczyska z widocznymi stadiami samoistnej sukcesji ekologicznej. Od wysokości około 800 m .n.p.m., rosną lasy mieszane, mniej zniszczone z dominującym bukiem z domieszką jodły, świerka i klonu jawora i klona zwyczajnego.

Nadleśnictwo wchodzi w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego - „Lasy Beskidu Śląskiego”. Został on utworzony Zarządzeniem nr 30 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dn., 19.12.1994 r. (ZO-72-

15/94). LKP „Lasy Beskidu Śląskiego” składa się z lasów Nadleśnictw: Bielsko, Wisła, Ustroń i Węgierska Górka. W przeważającej części są to tereny Beskidu Śląskiego, małe fragmenty należą do Beskidu Małego i Żywieckiego, a także Pogórza Śląskiego. Łączna powierzchnia LKP wg w/w Zarządzenia wynosi 39 780 ha.

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym.

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne.

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i fauny. **Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach podrozdziału VI.9.**

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Opis przyrodniczy obszaru planu:

Na analizowanym obszarze wyróżniającymi się zbiorowiskami roślinnymi są: łąki, lasy i zadrzewienia. Różnorodność gatunkowa drzew oraz roślin zielnych jest niska.

Do zbiorowisk leśnych i zadrzewień na omawianej powierzchni przypisano następujące główne gatunki drzew i krzewów:

- klon jawor *Acer pseudoplatanus* L.
- klon pospolity *Acer platanoides* L.
- brzoza brodawkowata *Betula verrucosa* Ehrh.
- leszczyna pospolita *Corylus avellana* L.
- buk zwyczajny *Fagus sylvatica* L.
- jodła pospolita *Abies alba* Mill.
- świerk pospolity *Picea abies* (L.) H. Karst – DOMINUJE
- jarzab pospolity *Sorbus aucuparia* L.

W podszyciu i runie głównym elementem są samosiejki ww. gatunków drzew oraz jeżyna *Rubus* sp., Kosmatka Ołbrzymia *Luzula sylvatica*, pióropusznik strusi *Matteuccia struthiopteris* (L.)

Łąki są utworzone przede wszystkim przez pospolite trawy. Od lat prowadzony jest sztuczny wysiew z mieszanek.

Zlokalizowano w obszarze roślinę podlegającą ochronie gatunkowej - pióropusznik strusi *Matteuccia struthiopteris* (L.)

Realizacja inwestycji będzie wymagała wycinki w lesie. Zakres faktycznego wylesienia może zostać określony dokładnie po wytyczeniu trasy.

VI.7. Charakterystyka urbanistyczno – kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

W szczyrku występują obszary i obiekty objęte formami ochrony konserwatorskiej, w formie: stref konserwatorskich ścisłej ochrony „A” (3), stref konserwatorskich ochrony częściowej obiektu lub zespołu „B” (8), stref konserwatorskich ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych „E” (5), stanowisk archeologicznych (2), stref historycznych założeń zieleni „Z” (3), obiektów w rejestrze zabytków (1), obiektów w ewidencji zabytków (44). **Niewielki, północny fragment obszaru planu objęty jest strefą konserwatorską ochrony częściowej zespołu obiektów przysiółka „Czarna”.**

Teren nie znajduje się w obszarze objętym strefą konserwatorską ani nadzorem archeologicznym.

Na obszarze objętym planem nie występują obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należą:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Migdały”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”,

- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czarna”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Łączny”,
- fragmenty zabudowy Salmopolu,
- otoczenie cmentarza komunalnego,
- otoczenie kościoła Matki Boskiej Królowej Polski,
- osie widokowe w kierunkach N i W na kościół Św. Jakuba,
- Salmopol – oś widokowa w kierunku W na kościół i cmentarz ewangelicko – augsburski,
- oś widokowa w kierunku S na prawy brzeg Żylicy,
- założenie zielone w kierunku ulic: Turystycznej i Orlej.

W latach 50-tych powstała kolej krzesełkowa na Skrzyczne, będąca obecnie w zarządzie Centralnego Ośrodka Sportu oraz kompleks narciarski w obrębie północnych stoków Skrzycznego. Obszar planu stanowi w przewadze ich fragment.

VI.8. Walory krajobrazowe

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania związane z zagospodarowaniem turystyczno – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów przerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów roztaczają się rozległe panoramy

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane we współczesnym budownictwie.

Walory krajobrazowo – widokowe Szczyrku i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Góra Skrzyczne jest bardzo atrakcyjna widokowo. Jednak obszar planu położony jest w obrębie najniższej położonych stoków. Walory widokowe zarówno na obszar planu, jak i z jego terenu są duże i warte zachowania.

VI. 9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe,
- rezerваты przyrody,
- parki krajobrazowe,
- obszary chronionego krajobrazu,
- obszary Natura 2000,
- pomniki przyrody,
- stanowiska dokumentacyjne,
- użytki ekologiczne,
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe,
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Miasto Szczyrk charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, także objętymi ochroną.

Obszar planu objęty jest:

- Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego – w części południowej,
- otuliną Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego – w części północnej.

Wszystkie formy zieleni, chronionej prawnie i pozostałej, występujące w sąsiedztwie i okolicy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowią ważny składnik systemu zieleni ekologicznej w skali regionalnej.

Szczyrk i okolica planu znajdują się w obrębie obszarów chronionych i proponowanych do objęcia ochroną:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,
- Obszar NATURA 2000 (pokrywający się w większości z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego)

- obiekty ochrony indywidualnej (pomniki przyrody – 2 pojedyncze drzewa i 5 jaskiń).
- rezerваты: „Barania Góra”, „Stok Szyndzielni”, „Jaworzyna”, „Wisła” (Biała i Czarna Wisielka),
- proponowane rezerваты – „Kołowrót”, „Piekielny”, „Klimczok”, „Barbara” (oddalone powyżej 10 km na północ),

Ustawa o ochronie przyrody uwzględnia poza ochroną cennych przyrodniczo obiektów i obszarów również **ochronę gatunkową** dla elementów flory i fauny. Celem ochrony jest: zabezpieczenie dziko występujących roślin lub zwierząt oraz ich siedlisk, a w szczególności gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, jak też zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

Ochrona gatunkowa roślin została określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz.U. z 2004r., Nr 168, poz. 11764).

Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. z 2004r. Nr 220, poz. 2237) ustalono listę oraz zasady ochrony gatunkowej zwierząt.

„Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) szczegółowo omawia podlegające ochronie obszary a także chronione gatunki roślin i zwierząt.

PARK KRAJOBRAZOWY BESKIDU ŚLĄSKIEGO

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Obejmuje on powierzchnię 38 620 ha (z sąsiadującą otuliną 22 285 ha) w obrębie gmin: Bielsko – Biała, Brenna, Buczkowice, Goleszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy – Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła.

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- zachowania oraz wzbogacenia cennych, występujących na terenie województwa zasobów przyrody, kultury i krajobrazu dla potrzeb rekreacji i nauki,
- stworzenia podstaw realizacji kompleksowego programu zrównoważonego rozwoju tych obszarów,
- propagowania idei ochrony przyrody poprzez prowadzenie działalności dydaktycznej i edukacyjnej,
- ochrony i kształtowania środowiska oraz gospodarki przestrzennej w obrębie poszczególnych parków krajobrazowych położonych w granicach województwa śląskiego zgodnie z rozporządzeniami o powołaniu parków krajobrazowych.

Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Obszar obejmuje tereny leśne dwóch pasm górskich - Czantorii (995 m n.p.m.) oraz Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.). Na stokach Baraniej Góry znajduje się obszar źródliskowy Wisły. Biorą tu początek potoki Białej i Czarnej Wisielki.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają

dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są poprzecinane głębokimi dolinami. Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinwentaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą: jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarne i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarne. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórza - podgórski łęg jesionowy, nadrzeczna olszynka górska oraz dolnoregłowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
 - w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górska (rzadziej jaworzyna karpacka), bór jodłowo - świerkowy
- Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielnii i Błatnej.
- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoregłowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Na roślinność nieleśną składają się w przewadze zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w środowiskach umiarkowanie wilgotnych i suchych głównie: łąki konietlicowe, łąki rajgrasowe oraz zespół mietlicy pospolitej i mietczyka dachówkowatego z udziałem wielu rzadkich i chronionych gatunków storczyków. Zespoły rdestu i ostrożeń i oraz śmiałka darniowego i situ rozpięzłego porastają siedliska wilgotne.

W miejscach wilgotnych wzdłuż potoków rozwijają się łuszczyzny tworzone przez lepiężniki oraz ziołorośla z udziałem okazałych bylin. Niewielkie powierzchnie na terenach podmokłych i źródłiskowych zajmują młaki - kozłkowo-turzykowa i turzycowo-mietlicowa.

Fauna kręgowców reprezentowana jest przez blisko 40 gatunków ssaków, kilkanaście gatunków ryb i minogów, 16 gatunków płazów, 6 gatunków gadów oraz liczne gatunki ptaków. Na obszarze Beskidu Śląskiego spotyka się wiele rzadkich gatunków zwierząt, m.in. ptaków, drapieżne ssaki (wilka, rysia i okresowo niedźwiedzia), nietoperze (podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka wąsatka), czy też rzadkie gatunki ryb. Stwierdzono występowanie tu, zagrożonych w skali Europy, gatunków owadów: chrząszcza - pachnicy dębowej oraz motyla - czerwoczyka nieparka.

Najcenniejsze fragmenty przyrody Beskidu Śląskiego objęte są ochroną w formie rezerwatów przyrody: Barania Góra, Czantoria, Dolina Łańskiego Potoku, Jaworzyna.

OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE I PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ położone w Szczyrku i sąsiedztwie obszaru planu:

- **rezerwat Barania Góra** – ok. 7,9 km w kierunku południowym

Rezerwat przyrody zaliczony do klasy częściowych rezerwatów krajobrazowych. Powstał w celu zachowania w stanie naturalnym obszaru źródłiskowego Wisły oraz zachowania w stanie naturalnym górskiego lasu mieszanego na Baraniej Górze, przechodzącego w bór wysokogórski. Obszar chroniony ze względów naukowych i społeczno-kulturowych. Prawie całą powierzchnia rezerwatu to zbiorowiska leśne. Najwyżej położoną część pokrywa górnoregłowa świerczyna karpacka, zróżnicowana na dwa główne podzespoły:

- W partiach grzbietowych i na słabo nachylonych stokach występuje podzespół trzcinikowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum calamagrostietosum villosae*.
- Na stromych, skalistych i wilgotnych stokach występuje podzespół paprociowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum athyrietosum alpestris*.

W niższych partiach pojawia się dolnoregłowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. W drzewostanie obok świerka pojawia się jodła i buk. W runie powszechnie występują: szczawik zajęczy, borówka czarna, śmiałek pogięty, jeżyna gruczołowata oraz paprocie: wietlica samcza i niecznica szerokolistna.

Rzadkie gatunki w rezerwacie: tocja karpacka.

- **rezerwat Kuźnie** – ok. 6,9 km na południowy - wschód.

Rezerwat przyrody nieożywionej utworzony w celu ochrony ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych zgrupowania wychodni skalnych, jaskiń oraz dorodnego drzewostanu świerkowego na południowo-wschodnich zboczach góry Muronka w Beskidzie Śląskim. Osobliwością jest sporych rozmiarów osuwisko utworzone przez bloki skalne i blokowiska. Ogółem znajduje się tutaj 10 wychodni skalnych w formie ambon, 2 w kształcie baszt oraz liczne blokowiska i bloki skalne. Zbudowane są z piaskowca godulskiego górnego określane także mianem zlepieńców z Malinowskiej Skały.

Teren rezerwatu jest skupiskiem 5 jaskiń, z których Jaskinia Chłodna ma długość 117 m i głębokość 17 m. Teren rezerwatu porasta dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. Warstwę drzew tworzy tu świerk z domieszką buka, jodły i jaworu. Najstarsze świerki liczą 130-140 lat i osiągają 60 cm średnicy w pierśnicy. W runie dominują trzcinnik leśny, borówka czarna, śmiełek pogięty i paproć nerecznica szerokolistna.

Osobliwością florystyczną rezerwatu jest roślinność naskalna (m.in. paprotka zwyczajna i zanokcica naskalna)

- **rezerwat Wisła** – ok. 6,5 km na południowy - zachód.

Rezerwat faunistyczny, który obejmuje ciek wodne Białej i Czarnej Wiselki, powstały z ich połączenia źródłowy tok Wisły do ujścia Malinki oraz ciek samej Malinki (575 - 995 m n.p.m.). Jego powierzchnia to 17,61 ha. u

Rezerwat został utworzony w dnia 25 czerwca 1959 r. w celu ochrony wymienionych odcinków wód jako miejsca bytowania i rozrodu rodzimej populacji pstrąga potokowego.

Na terenie rezerwatu występują zespoły leśne:

- dolnoreglowy bór świerkowo-jodłowy - w górnej części cieków;
- żyzna buczyna karpacka - w dolnej części cieków;
- nadrzeczna olszyna górską z olszą szarą i bujnie rozwiniętym runem, w którym dominują lepiężniki - wąskim pasem wzdłuż potoków w najniższej części rezerwatu.

Wzdłuż cieków wodnych, wchodzących w skład rezerwatu, występuje ponad 200 gatunków roślin naczyniowych. Jest wśród nich szereg gatunków podlegających ochronie gatunkowej lub rzadkich, m.in. jaskier platanolistny, róża alpejska, rutewka orlikolistna, ciemniżyca zielona, modrzyk górski, naparstnica zwyczajna, omieg górski, szczaw alpejski, wiązówka błotna. Na wychodniach fliszu i na murkach oporowych nad Białą Wiselką znaleziono stanowiska rzadkich paproci: paprotki zwyczajnej i zanokcicy skalnej. W niższych położeniach ciekom tym towarzyszą nadpotokowe ziołorośla lepiężnikowe (łopuszyny), w których masowo występują lepiężnik biały i różowy oraz świerżbek orzęsiony, natomiast rzadko - bniec czerwony

- **rezerwat Stok Szyndzielni** – ok. 3,8 km na północ.

Leśny, częściowy rezerwat przyrody. Usytuowany na północnym i północno-zachodnim stoku Trzech Kopców (650 – 1040 m n.p.m.). Obejmuje obszar źródłiskowy potoku Barbara.

Utworzony w celu ochrony:

- mieszanych lasów dolnoreglowych oraz lasów na pograniczu regla dolnego i regla górnego: kwaśnej buczyny karpackiej, żyznej buczyny karpackiej, dolnoreglowego boru mieszanego oraz boru górnoreglowego,
- lasów regla dolnego,
- rodzimego charakteru dolnoreglowych,
- całego bogactwa gatunkowego lasów dolnoreglowych,
- źródłowego odcinka potoku górskiego wraz z jego doliną, w której rozwinęła się mozaika biocenoz związanych z płynącą wodą, źródłiskami i stromymi zboczami.

Na terenie rezerwatu „Stok Szyndzielni” stwierdzono ponad 133 gatunków roślin naczyniowych (kosodrzewina, widłak jałowcowaty, śnieżyczka przebiśniegu, naparstnica purpurowa, podrzeń żebrowiec, marzanka wonna, kopytnik pospolity). Znaczna część ssaków, prawie wszystkie ptaki, wszystkie gady i płazy znajdują się na liście zwierząt chronionych. Pod ochroną znajdują się również gatunki z rodzaju biegacz. Spośród stwierdzonych na terenie rezerwatu gatunków owadów pięć figuruje na Czerwonej liście chrząszczy.

POMNIKI PRZYRODY:

- **pomnik przyrody ożywionej - lipa** – nr ewid. 297- Szczyrk, ul.Skośna 74, Decyzja WB z dnia 31.12.1984r. Nr 253/84 – **w odległości ok. 80 m na południe**,
- **pomnik przyrody ożywionej - jodła** –nr ewid. 298- Szczyrk, ul.Topolowa 2, Decyzja WB z dnia 31.12.1984r. Nr 253/84 - **w odległości ok. 110 m na południe**,
- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Jaworzynie** - powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 351 – poza obszarem planu,
- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Pajęcza** – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 350 – poza obszarem planu.

Działania planistyczne na rzecz ochrony przyrody ujęte w projekcie planu miejscowego oraz wprowadzone do niego na etapie prac nad niniejszą prognozą omówiono m.in. w rozdziale IX.6.

Obszar NATURA 2000

Współczesna strategia ochrony przyrody łączy ochronę gatunkową zwierząt z ochroną ich siedlisk. W obliczu wciąż postępujących przekształceń środowiska naturalnego, zwłaszcza na obszarach gęsto zaludnionych, sama ochrona gatunkowa zwierząt nie daje gwarancji ich zachowania. Jedynie całościowa ochrona biotopów będących siedliskiem zagrożonych gatunków, na wystarczająco dużych powierzchniach połączonych korytarzami ekologicznymi, może zapobiec ich zanikaniu. Pod pojęciem siedliska przyrodniczego rozumie się obszar lądowy lub wodny, naturalny, lub półnaturalny, wyodrębniony w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne, posiadający swoistą strukturę i sposób funkcjonowania.

Zasada ochrony siedlisk przyrodniczych została wprowadzona do polskiego ustawodawstwa ustawą z dnia 7 grudnia 2000 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. nr3, poz. 21). Ochrona siedlisk przyrodniczych ma na celu ich zachowanie poprzez utrzymywanie, zrównoważone wykorzystanie oraz odnawianie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony. W celu ochrony typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt o znaczeniu europejskim wyznaczono **obszary Natura 2000**.

Obszary Natura 2000 wyznaczane są na podstawie zapisów ustawy z dnia 16 czerwca 2004r. o ochronie przyrody. Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest wyznaczana na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

W skład sieci Natura 2000 wchodzi:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. „Ptasiej”),
- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. „Siedliskowej”), dla siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I oraz gatunków roślin i zwierząt wymienionych w załączniku II do Dyrektywy.

Zgodnie z Dyrektywą Siedliskową, podejmując działania ochronne dla zachowania siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których zostały wyznaczone obszary Natura 2000, należy uwzględnić uwarunkowania gospodarcze, społeczne, kulturowe oraz cechy regionalne i lokalne. Dyrektywa ta nie zakazuje realizacji planów i przedsięwzięć natury gospodarczej na obszarach Natura 2000, ale określa stosowne procedury postępowania w przypadku, gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na siedliska lub gatunki o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty.

Na terenie miasta Szczyrku znajduje się część Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005. Obszar obejmuje masywy Czantorii (995 m n.p.m.) i Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim, pokrywając się w dużym stopniu z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych. Jest to obszar o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności.

W obszarze istnieje 8 rezerwatów przyrody: Barania Góra (383,04 ha; 1953), Czantoria (97,71 ha; 1996), Kuźnie (7,22 ha; 1995), Stok Szyndzielni (57,92 ha; 1953), Wisła (17,61 ha; 1953), Zadni Gaj (5,77 ha; 1959), Dolina Łańskiego Potoku (46,89 ha; 1998), Jaworzyna (40,03 ha; 2003) oraz 2 zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi: Cygański Las (925,53 ha), Park Ekologiczny Dolina Wapienicy (1519,02 ha; 2001).

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górska, żyzna buczyna górska, bór górnoreglowy, dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy, górska świerczyna na torfie (mająca w Beskidzie Śląskim centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszynki karpackiej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (fragmenty w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzegi potoków), zbiorowiska ziółoroślowe, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3220			26.41		M	C	C	C	C
6210			26.41		M	C	C	C	C
6230			105.62		M	C	C	C	C
6430			26.41		M	A	C	A	A
6510			1056.22		M	A	C	B	B
6520			100.34		M	B	C	C	C
7230			26.41		M	A	C	A	A
8220			2.64		M	B	C	B	B
8310			0.0		M	B	C	B	B
9110			5281.08		M	A	B	A	A
9130			4752.97		M	A	C	A	A
9170			105.62		M	A	C	A	A
9180			52.81		M	A	C	A	A
91D0			52.81		M	A	C	A	A
91E0			79.22		M	B	C	C	B
9410			3960.81		M	A	B	A	A

Stwierdzono tu 41 gatunków z art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	4109	Aconitum firmum ssp. moravicum			p				C	M	A	A	C	A
B	A229	Alcedo atthis			r				R	M	D			
M	1308	Barbastella barbastellus			w				C	M	C	B	C	B
M	1308	Barbastella barbastellus			p				C	M	C	B	C	B
F	5094	Barbus peloponnesius			p				P	M	C	C	C	C
A	1193	Bombina variegata			p				C	M	C	B	C	B
B	A104	Bonasa bonasia			r				R	M	D			
B	A215	Bubo bubo			r	1	2	p		M	D			
M	1352	Canis lupus			p	6	10	i		M	C	C	C	C

I	4014	Carabus variolosus		p				P	M	C	C	C	C
I	1088	Cerambyx cerdo		p				P	M	C	C	C	C
B	A030	Ciconia nigra		r	1	3	p		M	D			
F	1163	Cottus gobio		p				R	M	C	B	C	B
P	1902	Cypripedium calceolus		p				V	M	D			
B	A239	Dendrocopos leucotos		r				V	M	D			
B	A238	Dendrocopos medius		r				P	M	D			
P	1381	Dicranum viride		p				P	M	D			
B	A236	Dryocopus martius		r				R	M	D			
B	A321	Ficedula albicollis		r				P	M	D			
B	A320	Ficedula parva		r				P	M	D			
B	A217	Glaucidium passerinum		r	1	1	p		M	D			
F	1096	Lampetra planeri		p				R	M	C	C	C	C
B	A338	Lanius collurio		r				C	M	D			
M	1355	Lutra lutra		p				P	M	C	C	C	C
I	1060	Lycaena dispar		p				R	M	D			
M	1361	Lynx lynx		p	1	2	i		M	C	C	B	C
M	1323	Myotis bechsteinii		w				C	M	C	B	C	B
M	1323	Myotis bechsteinii		p				C	M	C	B	C	B
M	1321	Myotis emarginatus		w				C	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis		p				C	M	C	B	C	B
I	1084	Osmoderma eremita		p				P	M	C	C	C	C
B	A241	Picoides tridactylus		r				V	M	D			
B	A234	Picus canus		r				R	M	D			
M	1303	Rhinolophus hipposideros		p				R	M	C	B	B	B
M	1303	Rhinolophus hipposideros		w				P	M	C	B	B	B
B	A220	Strix uralensis		r	1	2	p		M	D			
B	A409	Tetrao tetrix tetrix		r				P	M	D			
B	A108	Tetrao urogallus		p				P	M	D			
P	4116	Tozzia carpathica		p				P	M	C	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus		p				P	M	C	C	C	C
A	2001	Triturus montandoni		p				P	M	C	B	C	B
M	1354	Ursus arctos		c				P	M	D			

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

Obszar samego miasta Szczyrk znajduje się poza granicami obszaru NATURA 2000.

Obszar Natura 2000 położony jest w nieznacznej odległości na południe (ok. 1,9 km) oraz północny-zachód (1,5 km) od granicy obszaru planu. Żadne z siedlisk z Załącznika Dyrektywy 92/43/EWG nie znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia.

SOO Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 położony są na obszarze gruntów Nadleśnictwa Bielsko.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” zidentyfikowano m.in. siedliska przyrodnicze wymienione załączniku do Dyrektywy siedliskowej występujące na gruntach Lasów Państwowych. To jeden z głównych celów i zadań planu urządzenia lasów. W zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa znajduje się 1 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000, jest to ostoja zatwierdzona, oraz 4 Obszary Specjalnej Ochrony Siedlisk NATURA 2000.

W roku 2006 i 2007 w całej Polsce, na gruntach w zarządzie Lasów Państwowych wykonana została powszechna inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, obejmująca wybrane elementy przyrodnicze, opisane w ramach dyrektyw: ptasiej i siedliskowej. **W obrębie Szczyrk, stwierdzono siedliska m.in. kwaśnej buczyny górskiej (jako najliczniejsze), żyznej buczyny górskiej oraz bory dolnoreglowe świerkowe, świerkowo-jodłowe i jodłowe.**

Wykazano, że na środowisko przyrodnicze obszaru Natura 2000 nieznaczny wpływ mogą mieć niektóre wskazania gospodarcze zawarte w planie urządzenia lasu, takie jak: planowane zabiegi gospodarcze z zakresu użytkowania głównego (rębne i przedrębne) rębnie i trzebieże selekcyjne oraz z zakresu hodowli lasu takie jak: odnowienia lasu na powierzchniach otwartych i pod osłoną drzewostanu, poprawki i uzupełnienia oraz pielęgnowanie upraw (CW), młodników (CP) i zabiegi agrotechniczne, potrzeby z zakresu budownictwa ogólnego, drogowego i małej retencji.

Stwierdzono, iż zabiegi z zakresu użytkowania rębne w przypadku niektórych gatunków ptaków na niewielkich powierzchniach mogą przejściowo oddziaływać negatywnie poprzez przekształcenie ich środowiska bytowania, **jednak w skali całego Nadleśnictwa nie nastąpi zmniejszenie powierzchni siedlisk ich bytowania.** Kierując się zasadą zachowania ładu czasowego i przestrzennego, stosując rębnie stopniowe zapewnione zostanie zróżnicowanie wiekowe i gatunkowe drzewostanów. Optymalne warunki bytowania dla poszczególnych gatunków zwierząt - w miejsce dotychczasowych - będą się pojawiać w nowych fragmentach drzewostanów.

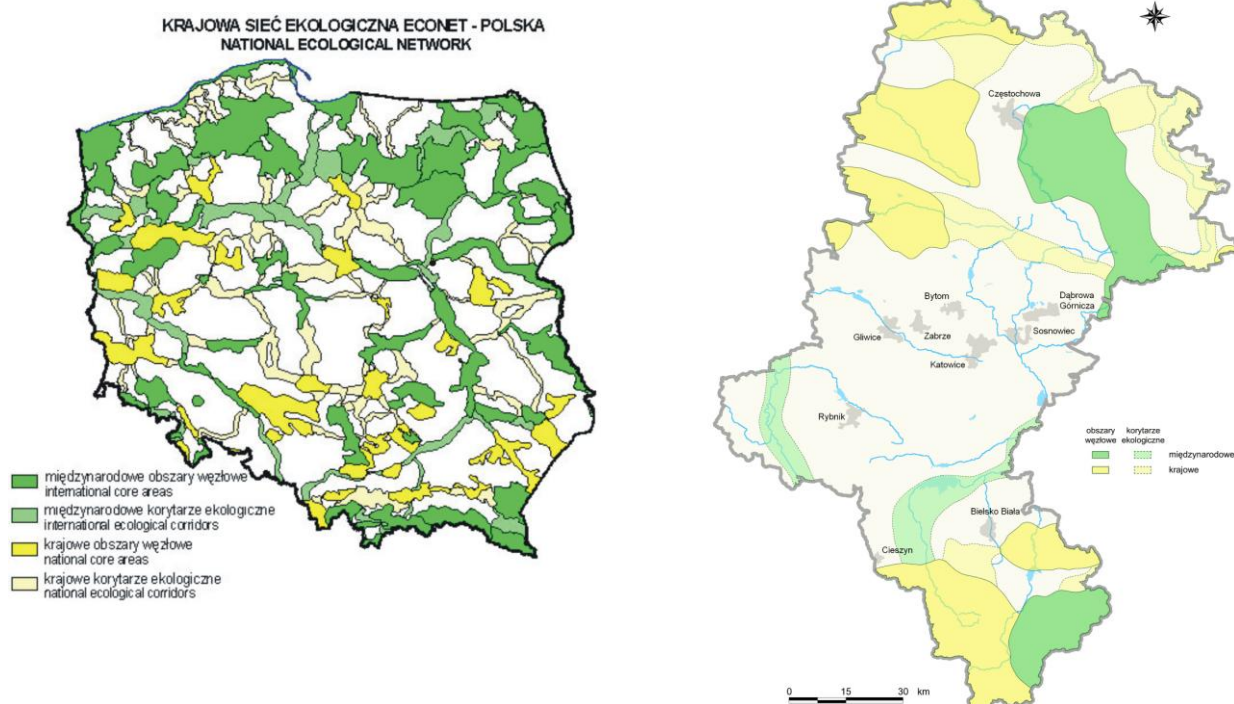
W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” przeanalizowano przewidywane oddziaływanie planu urządzenia lasu (zadań gospodarczych) na siedliska chronione obszaru Natura 2000. Wykazano brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Czynności gospodarcze zawarte w planie uwzględniają zapis ustawy o ochronie przyrody, zabraniającej prowadzenia działań, które mogą pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz wpłynąć negatywnie na gatunki roślin i zwierząt chronionych lub przewidzianych do ochrony w ramach sieci Natura 2000.

Nie planuje się m.in. użytkowania drzewostanów na leśnych siedliskach przyrodniczych rębiami zupełnymi. Kwaśne buczyny górskie (9110) są na terenie Nadleśnictwa Bielsko drugim, co do wielkości powierzchni siedliskiem zajmującym 37 % powierzchni wszystkich siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000. Dominującym zabiegiem są tu odnowienia, co jest powiązane z większym udziałem rębni częściowych i rębni w ogóle w zagospodarowaniu drzewostanów niż np. na 125 terenach żyznych buczyn. Kwaśne buczyny są obszarem, na którym zamierza się dokonać 70 % wszystkich zabiegów gospodarczych planowanych na obszarach siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000.

VI.10. Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem

ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarzy ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk jest *obszar węzłowy o znaczeniu krajowym*: 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Są to nimi doliny rzeczne.

Ważnym jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu. Nie należy lokalizować w bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, jak również wprowadzać zmiany stosunków wodnych. Należy pozostawić naturalny charakter korytarzy potoków oraz utrzymać korytarze migracyjne roślin i zwierząt (zakaz groduzenia).

48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrów, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrów są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

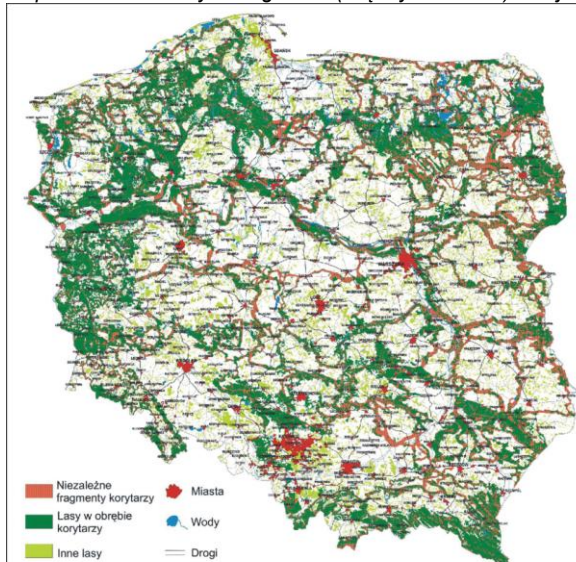
- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja spływu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwoerozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

„Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

Sieć korytarzy ekologicznych z podziałem na korytarze główne (międzynarodowe) i krajowe. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

Sieć korytarzy ekologicznych w Polsce opracowana na zlecenie Ministerstwa Środowiska w 2005 r. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamierzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sarny i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne. Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasadlają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”**. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jelen, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjały siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.

Obszar inwestycji objęty jest korytarzami ekologicznymi.

Przebieg ma tu korytarz ponadregionalny Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego oraz obszar węzłowy teriologiczny dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”.

Przedmiotowa, istniejąca i planowana inwestycja, mogą częściowo przecinać ten szlak. Jednak istotnym jest fakt, że objęte trasy narciarskie są wykorzystywane od kilkudziesięciu lat. Natomiast inwestycja w części dotyczącej realizacji wyciągu orczykowego, będzie miała swój przebieg na krótkim odcinku a sam wyciąg nie zakłóci drożności korytarza. Zarówno trasy narciarskie, jak i infrastruktura są użytkowane jedynie w okresie zimowym, na przestrzeni maksymalnie 4 miesięcy.

VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane

VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Na tym obszarze nie wykonano w ostatnim okresie pomiarów.

STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężeń występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Na terenie województwa śląskiego w 2013 roku znajdowało się 226 stanowisk pomiarowych umożliwiających określenie jakości powietrza w zakresie: pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, ozonu, tlenku węgla, benzenu, zawartych w pyłe PM₁₀: ołowiu, kadmu, niklu, arsenu i benzo(a)pirenu, a także dodatkowo do oceny jakości powietrza w zakresie: 5 wybranych WWA, kationów, anionów oraz węgla organicznego i elementarnego zawartego w pyłe PM_{2,5} (jedno z czterech województw w kraju wykonujących to badanie na stacjach tła regionalnego w Złotym Potoku i Godowie), rtęci w stanie gazowym na stacji w Złotym Potoku (jedna z czterech stacji mierzących zawartość rtęci w powietrzu w Polsce).

Stanowiska pomiarowe w 2013 roku znajdowały się:

- w 18 stacjach automatycznych,
- na 26 stanowiskach manualnych pyłu zawieszonego, w tym PM₁₀ (17) i PM_{2,5} (9),
- na 12 stanowiskach pomiarów pasywnych (wyłącznie benzen).

Najbliżej położonymi stacjami pomiarowymi w ramach państwowego monitoringu były stacje w Bielsku-Białej i Żywcu.

W oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych z przedstawionych stanowisk pomiarowych, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach wykonuje obecnie „Dwunastą roczną ocenę jakości powietrza w województwie śląskim, obejmującą 2013 rok”. Ocena wykonywana jest dla pięciu stref, w tym:

- dwie aglomeracje (górnosląska i rybnicko-jastrzębska),
- dwa największe miasta poza aglomeracjami (Bielsko Biała i Częstochowa),
- **strefa śląską stanowiącą pozostałą część województwa, do której należy gmina Szczyrk.**

Podstawę klasyfikacji stref stanowi (zgodnie z art. 86 jmn w/w ustawy) dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz dopuszczalny poziom stężeń powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz. U. nr 47. poz.281) w sprawie poziomów stężeń niektórych substancji w powietrzu.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężenie	Klasa strefy	Wymagane działania
nie przekraczające wartości dopuszczalnej*	A	brak
powyżej wartości dopuszczalnej* lecz nie przekraczający wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji	B	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych
powyżej wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji*	C	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych oraz wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji - opracowanie programu ochrony powietrza POP

* - z uwzględnieniem dozwolonych częstości przekroczeń określonych w RMŚ w sprawie dopuszczalnych poziomów

W ocenie za rok 2013 wg kryterium ochrony zdrowia dla strefy gmina Szczyrk posiada ogólną klasę A.

Główną przyczyną wystąpienia w strefie przekroczeń pyłu zawieszonego PM₁₀ (C), PM_{2,5} (C) i benzo(a)pirenu (C) w okresie zimowym jest w dalszym ciągu emisja z indywidualnego ogrzewania budynków. Emisja ta występuje ze zróżnicowanym natężeniem zależnym od temperatury i warunków meteorologicznych, związanych z bezwietrzną lub prawie bezwietrzną pogodą (prędkością wiatru poniżej 1,5 m/s) i brakiem opadów atmosferycznych. Mniejszy negatywny wpływ na jakość powietrza ma emisja przemysłowa i transport.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Do najważniejszych niekorzystnych zjawisk wymuszających działania w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem zalicza się: emisję zorganizowaną pochodzącą ze źródeł punktowych (przemysł,

usługi, lokalne kotłownie, z ogrzewania budynków mieszkalnych tzw. niska emisja), emisję niezorganizowaną tj. emisję zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych np. spawanie czy lakierowanie wykonywane poza obrębem warsztatu czy spalanie na powierzchni ziemi jak wypalanie traw, itp., lub emisję ze źródeł liniowych i powierzchniowych (drogi, parkingi).

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza w Szczyrku jest emisja gazów i pyłów z emitorów o niskiej wysokości – kotłowni opalanych paliwem stałym. W większości budynków na terenie Szczyrku występują tradycyjne rozwiązania grzewcze z indywidualnymi kotłowniami węglowymi, koksowymi. Na pogorszenie stanu powietrza atmosferycznego ma także wpływ ruch komunikacyjny oraz napływ zanieczyszczonego powietrza z obszarów sąsiednich (zanieczyszczenia przemysłowe, zakłady energetyki ciepłej, transport).

Do podstawowych zagrożeń środowiska związanych z eksploatacją pojazdów samochodowych należy zaliczyć zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, pogorszenie klimatu akustycznego, zajęcie terenów pod infrastrukturę komunikacyjną, a także wszelkie odpady motoryzacyjne.

Obok emisji toksycznych składników spalin samochodowych eksploatacji pojazdów towarzyszy również emisja innych substancji, jak np. cząstki okładzin hamulcowych, cząstki startego ogumienia, płyny eksploatacyjne z instalacji samochodów lub też cząstki metali ciężkich zawarte w olejach i smarach. Ze względu na silne oddziaływanie lokalne, największe zagrożenie ekologiczne stanowią toksyczne składniki spalin silnikowych.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

KLIMAT AKUSTYCZNY ŚRODOWISKA

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2010-2012”, w 2012 roku przeprowadzono badania akustyczne hałasu kolejowego w Boronowie i drogowego na terenach miejscowości: Pilica, Jastrzębie Zdrój, Koziegłowy, Boronów, Poczesna, Żory i Kozy. **Żadna z tych miejscowości nie jest położona w pobliżu Szczyrku.**

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2007 – 2009” w 2009r. przeprowadzono badania akustyczne hałasu komunikacyjnego na terenie Szczyrku – w trzech punktach: dwóch przy ul. Myśliwskiej i jednym przy ul. Płażowej. Badania nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

- 1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:
 - a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
 - b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- 2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
 - a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabelach poniżej:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

POLE ELEKTROMAGNETYCZNE

W 2012r. wykonywane były na terenie miasta Szczyrk badania monitoringowe poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludności, na terenie obszaru zabudowy mieszkaniowej, położonej w północnej części miasta Szczyrk przy ul. Orlej.

Pozostałe elementy środowiska (wody powierzchniowe i podziemne, pole elektromagnetyczne) wraz z ocenami ich stanu opisano w Rozdziale VI.

VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych

Stan środowiska oraz uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające m.in. z lokalizacji i predyspozycji obszaru omawia „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) Wynika z niego oraz pozostałych zidentyfikowanych uwarunkowań, że:

1. Teren objęty planem położony jest w Szczyrku, w rejonie ul. Skośnej i istniejącego hotelu „Meta” oraz dolnego odcinka kolejki krzeselkowej na Skrzyczne i obejmuje obszar ok.10,9 ha.
2. Omawiany obszar to teren stoku opadającego ku północy, w kierunku doliny potoku Żylica.
3. Teren planu charakteryzuje się cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
4. Obszar objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.
5. Omawiany teren odgrywa rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych, położony jest w ramach zidentyfikowanych korytarzy ekologicznych.

6. Projektowany rozwój istniejącej funkcji terenu należy ustalić w zapisach planu ze szczególnym uwzględnieniem występowania w okolicy terenów cennych przyrodniczo i ekologicznie.
7. Na etapie wykonywania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko zidentyfikowano w obszarze roślinę podlegającą ochronie gatunkowej - pióropusznik strusi *Matteuccia struthiopteris* (L.). Przed przystąpieniem do realizacji inwestycji należy zabezpieczyć stanowisko ww rośliny, ewentualnie, w przypadku konieczności prowadzenia prac na jej stanowiskach, które doprowadzą do przekształcenia szaty roślinnej, konieczne będzie uzyskanie zezwolenia na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, wydawanego na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Pozwolenie takie należy uzyskać w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. W stosunku do gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie. Można też zaproponować kompensację negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia. Kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.
8. W wydanej przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.) stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dotyczącej przedsięwzięcia polegającego na budowie wyciągu orczykowego.
9. Poszerzenie i modernizacja tras narciarskich może wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko a tym samym – sporządzenia Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.
10. Należy zastosować działania minimalizujące negatywny wpływ oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.
11. Teren posiada udokumentowane osuwiska nieaktywne.
12. Nakaz prowadzenia inwestycji w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu.
13. Teren nie posiada udokumentowanych kopalin.
14. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
15. Omawiany obszar leży w zlewisku Morza Bałtyckiego. Jest odwadniany w całości przez potok Żylica.
16. Analizowany obszar położony jest w strefie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 348 „Beskid Śląski”. Przeznaczenie terenu i zagospodarowanie powinno bezwzględnie zawierać rozwiązania chroniące wody podziemne oraz powierzchniowe przed zanieczyszczeniem. Z uwagi na ww uwarunkowanie, wody podziemne jako strategiczne zasoby kraju, winny być chronione. Pozostałe zbiorniki wód podziemnych nie są sklasyfikowane.
17. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania sportów zimowych.
18. Zieleń występująca w obszarze planu – odlesione dotychczas trasy narciarskie i sąsiadujące z nimi lasy oraz tereny łąkowe – zostały omówione w rozdziałach VI.6 i VI.9.
19. Faktycznemu odlesieniu powinny zostać poddane jak najmniejsze powierzchnie. Należy zadbać o zastosowanie kompensacji przyrodniczej. To zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.
20. Omawiany obszar posiada infrastrukturę – sieć energetyczną i wodociagową, które będą na etapie realizacji inwestycji, wymagać rozbudowy.
21. Ustalenia planu powinny (w przypadku projektowania obiektów kubaturowych) uwzględniać zapisy o zakazie stosowania paliw stałych a zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych mediów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach, stosownie do przepisów z zakresu ochrony środowiska,
22. W rejonie opracowania nie prowadzi się pomiarów zanieczyszczenia powietrza oraz monitoringu pozostałych elementów środowiska.
23. należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy.
24. Z punktu widzenia zagospodarowania i korzystania z terenu w omawianym przypadku najbardziej istotnymi tematami są: ochrona przyrody żywej i nieożywionej, ochrona krajobrazu, zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego a zwłaszcza ochrona czystości wód podziemnych, odpowiednia gospodarka odpadami.
25. Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zmianę krajobrazu tego miejsca.

Powyższe uwarunkowania uwzględniają obowiązujące przepisy z zakresu ochrony środowiska oraz przepisy odrębne a także potrzeby miasta Szczyrk, w myśl zasady zrównoważonego rozwoju.

VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Projekt planu dotyczy terenu o powierzchni ok. 10,9 ha, stanowiącego w przeważającej części istniejące trasy narciarskie położone w rejonie dolnego odcinka kolejki krzesełkowej na Skrzyczne.

Obszar objęty planem to ww części trasy narciarskie z góry Skrzyczne, działające od ok. kilkudziesięciu lat. Realizacja inwestycji polegającej na wprowadzeniu nowego wyciągu orczykowego oraz poszerzeniu istniejących tras narciarskich, powiększy i uatrakcyjni ofertę tego fragmentu stoków góry Skrzyczne, oraz udostępni ją najmłodszym i szkolącym się narciarzom oraz rodzinom.

Skutki w przypadku braku realizacji projektu planu:

- brak systemu dośnieżania,
- mniejsze zużycie wody na cele dośnieżania,
- brak przekształceń szaty roślinnej.

VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcenie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, jednak w przypadku naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

W odniesieniu do obszaru objętego planem można powiedzieć, że na degradację może być narażona są flora.

VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Obszar plan objęty jest dotychczas obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r.

Zgodnie z jego ustaleniami, teren, na którym znajduje się plan zawiera się w **jednostkach strukturalnych**:

- **A** – dominujące założenie pasmowe o zmiennej głębokości, skupione wokół doliny rzeki Żylicy i podstawowego układu komunikacyjnego, a także zespoły zabudowy grupowej i pasmowej w rejonach: Orlego Gniazda, Soliska, Czyrnej -rejon ul. Zwalisko,
- **D** – kompleks Małego i Dużego Skrzycznego,

Obszar obejmuje następujące przeznaczenia terenów:

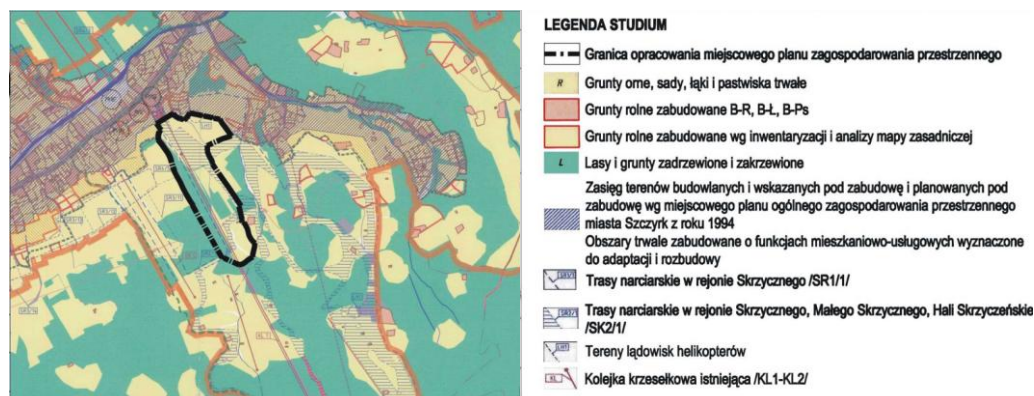
RN – tereny gruntów ornych, upraw polowych, łąk, pastwisk, upraw sadowniczych, ogrodniczych,

RZ – tereny gruntów ornych, upraw polowych, łąk, pastwisk, upraw sadowniczych, ogrodniczych, z istniejącą zabudową w gospodarstwach rolnych i jednorodziną,

ZL – zieleń leśna: lasy państwowe, lasy prywatne, planowane zalesienia,

W ramach ustaleń obowiązującego dotychczasowo planu miejscowego, powierzchnia tras narciarskich wynosiła 2,64 ha.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk

VII.8. Ogólne dane dotyczące planowanej inwestycji (w zakresie wyciągu orczykowego)

Projektowany wyciąg zlokalizowany będzie w śladzie wyciągu dotychczasowego (już zdemontowanego) i będzie od niego nowocześniejszy i krótszy o ok. 750 m. Zmniejszony zostanie tym samym wpływ na środowisko przyrodnicze, w porównaniu do stanu dotychczasowego.

Długość wyciągu: ok. 500m,

Ilość podpór stalowych: 9,

Przepustowość wyciągu: ok. 750 os / 1h.

W ramach ustaleń obowiązującego dotychczasowo planu miejscowego, powierzchnia tras narciarskich wynosiła 2,64 ha. Zgodnie z projektem planu, trasy narciarskie zajmą docelowo ok. 5,48 ha.

VIII. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz zabudowy i zagospodarowania terenu, ujęte w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu

VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska wojewoda co roku dokonuje oceny **poziomu substancji w powietrzu** w podlegających mu strefach w ramach państwowego monitoringu środowiska. Ocena uwzględnienia dwie grupy kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

Oddziaływanie na stan powietrza zachodziło będzie (krótkookresowo) na etapie realizacji inwestycji (maszyny budowlane, pojazdy transportujące materiały). Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia krótkookresowo emitorem spalin będą ratraki utrzymujące trasy narciarskie. Z powodu ich pracy nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza. Nie ma możliwości ograniczenia wielkości emisji z tego rodzaju źródeł poza stosowaniem regularnych przeglądów serwisowych pojazdów.

W planie:

nakaz zastosowania do celów grzewczych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach.

KLIMAT AKUSTYCZNY

W obszarze planu jedynymi źródłami hałasu są te związane z przygotowaniem i użytkowaniem tras narciarskich w sezonie zimowym czyli wynikające używania m.in. ratraków, armatek śnieżnych, wyciągu.

W planie:

W zakresie ochrony przed hałasem: zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami: USz i USR – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

VIII.2. Gleba i surowce naturalne

W wyniku wykonania tras oraz naśnieżania nie powinno nastąpić wzmożenie procesu erozji powierzchniowej.

Poszerzenie tras będzie realizowane na obrzeżach istniejących tras narciarskich. Prace przy poszerzeniu winny być tak prowadzone aby do minimum ograniczyć uszkodzenie istniejącej powierzchni trasy narciarskiej aby nie potęgować zjawisk erozyjnych.

Nie będą prowadzone prace związane z wykopami oraz przemieszczaniem mas ziemnych w terenach sąsiednich.

W planie:

- W projekcie określono minimalną powierzchnię biologicznie-czynną – odrębnie dla każdego z terenów,

- W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów osuwisk nieaktywnych wyodrębnionych na rysunku planu ustala się:
 - 1) dopuszcza się realizację obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń.
 - 2) nakaz uwzględnienia aktualnych warunków geotechnicznych.
 - 3) dopuszcza się przekształcanie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący powstawania osuwisk (np. poprzez tworzenie sztucznych skarp i nasypów, nie umocnionych wykopów itp.).
 - 4) nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu.
 - 5) nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.
- Obszar planu położony jest w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP-348 „Beskid Śląski” wymagający najwyższej ochrony zasobów wodnych.
- W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz gruntów:
 - a) nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
 - b) nakaz odprowadzenia ścieków - zgodnie z § 13 ust. 3;
 - c) nakaz odprowadzania wód deszczowych i roztopowych – zgodnie z §13 ust. 4.
- odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;
 - b) odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
 - c) odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.
- odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:
 - a) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
 - b) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
 - c) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne

WODY PODZIEMNE

Zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami planu miejscowego może wpłynąć bardzo nieznacznie na zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków bytowych. Mogą powstać źródła odprowadzanych ścieków bytowych, w dopuszczanych obiektach kubaturowych związanych z funkcją obszaru.

Brak obecnie kanalizacji sanitarnej w obszarze planu.

W planie:

- Obszar planu położony jest w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP-348 „Beskid Śląski” wymagający najwyższej ochrony zasobów wodnych.
- W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz gruntów:
 - a) nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
 - b) nakaz odprowadzenia ścieków - zgodnie z § 13 ust. 3;
 - c) nakaz odprowadzania wód deszczowych i roztopowych – zgodnie z §13 ust. 4.
- odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;
 - b) odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
 - c) odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.
- odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:
 - a) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
 - b) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
 - c) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

WODY POWIERZCHNIOWE

W planie:

Jak dla wód podziemnych – jak wyżej.

Brak jest przesłanek pozwalających stwierdzić, że przedsięwzięcie może wpłynąć na nieosiągnięcie celów środowiskowych Jednolitej Części Wód.

VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W planie nie wprowadza się zapisów dotyczących ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Wynikają one bezpośrednio z przepisów odrębnych.

VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami

Podstawowymi odpadami wytwarzanymi na analizowanym terenie będą odpady wynikające z przebywania ludzi na trasie, eksploatacji infrastruktury oraz obiektów związanych z przeznaczeniem podstawowym terenu. Gromadzenie odpadów w pojemnikach usytuowanych w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach z twardym podłożem i ich wywóz przez upoważnione firmy nie spowoduje zagrożenia w środowisku gruntowo - wodnym.

Na terenie gminy Szczyrk obowiązuje „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk”.

Na terenie gminy nie znajdują się żadne składowiska odpadów. Odpady odbierane od mieszkańców wywożone są na składowiska poza teren Gminy: w Żywcu lub w Bielsku – Białej przez firmy koncesjonowane przez Urząd Gminy.

Odbiór odpadów niebezpiecznych winna zapewniać wyspecjalizowana jednostka posiadająca odpowiednie uprawnienia w tym zakresie. Jednym z największych zagrożeń i problemów jest powstawanie niekontrolowanych „dzikich” wysypisk.

Teren planu nie jest skanalizowany.

W planie:

- odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych:

- a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;**
- b) odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;**
- c) odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.**

VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)

Projekt planu na dzień wykonywania prognozy był zgodny z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

Plan nie narusza przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Nie przewiduje się skutków realizacji wprowadzanego projektu dla środowiska, a w szczególności terenów cennych przyrodniczo.

Teren położony jest w części w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, częściowo w jego otulinie. To jedyne powierzchniowe prawne formy ochrony przyrody.

Planowane przedsięwzięcie nie koliduje z celami, dla których został utworzony Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego wraz z otuliną. Przedsięwzięcie nie stanowi generalnie nowego elementu w krajobrazie, zamyka się w terenie już w taki sam sposób zagospodarowanym.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać negatywnie i pozostanie bez wpływu na rezerwaty.

Nie przewiduje się oddziaływania przedsięwzięcia na pomniki przyrody, znajdujące się poza granicami planu.

Powyższe potwierdza (w zakresie realizacji wyciągu orczykowego) wydana przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.).

Projektowane zainwestowanie może wpłynąć bardzo nieznacznie na pogorszenie zasobów przyrodniczych. Można wpływ ten minimalizować pod warunkiem zastosowania się do zapisów planu miejscowego i przepisów szczególnych.

W ramach opracowywanego planu i zmiany planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.

Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne objętych zostanie ok. 1,57 ha lasów należących do osób prywatnych. Przy czym należy zaznaczyć, że „użytek leśny” w ramach rejestru gruntów nie zawsze stanowi rzeczywiście zalesiony obszar.

Nastąpi konieczność częściowego wycięcia drzewostanu na niektórych odcinkach poszerzanej trasy.

Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. W ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali (na etapie realizacji inwestycji) formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha, z czego 4,81 ha znajduje się w prawobrzeżnej części zlewni Żylicy w granicach miasta Szczyrk.

NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Obszar Natura 2000 położony jest w nieznaczącej odległości na południe (ok. 1,9 km) oraz północny-zachód (1,5 km) od granicy obszaru planu.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Powyższe potwierdza (w zakresie realizacji wyciągu orczykowego) wydana przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.).

Charakterystyka powiązań przyrodniczych obszaru z jego szerszym otoczeniem

Obszar inwestycji objęty jest korytarzami ekologicznymi – ponadregionalnym: Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego a także w części północno-zachodniej wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych. Przedmiotowa, istniejąca i planowana inwestycja, mogą częściowo przecinać ten szlak. Z uwagi na sezonowy, istniejący charakter, nie wpłynie na jego funkcjonalność. Teren, który zostanie zajęty pod inwestycję jest już w znacznej przewadze przekształcony i zagospodarowany na potrzeby ruchu narciarskiego. Planowana inwestycja nie wpłynie na wymuszenie zmiany dotychczasowych przyzwyczajęń zwierząt występujących w tym obszarze.

Szczyrk położony jest w obrębie obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym. To obszar oznaczony w systemie ECONET symbolem 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

W planie:

- w ramach §18– informacja, iż : Obszar objęty planem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz w jego otulinie – zgodnie z Rysunkiem planu, w którym zasady zagospodarowania terenów regulują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody oraz Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

VIII.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z tych dokumentów jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową.

Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają min. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne objętych zostanie ok. 1,57 ha lasów należących do osób prywatnych.

Częściowa zmiana krajobrazu naturalnego w rejonie planowanego przedsięwzięcia (realizacja wyciągu orczykowego oraz ograniczonej zabudowy w terenie UT) z uwagi na istniejące już zagospodarowanie terenu nie wpłynie znacząco na zmianę kompozycji widokowej. Po zakończeniu etapu realizacji przedsięwzięcia zmiany w krajobrazie nie będą zauważalne. Wprowadzenie zainwestowania kubaturowego w postaci rozbudowy obiektów już istniejących, nie będzie miało negatywnego wpływu na walory widokowo – krajobrazowe.

Także uwzględnienie uwagi do projektu planu i zwiększenie dopuszczalnego maksymalnego gabarytu obiektów z 50 m do 80 m w terenie UT 01, nie wpłynie szczególnie niekorzystnie na krajobraz a pozwoli na nie rozlewanie zabudowy oraz nie lokalizowanie jej w obrębie stoków. Doprowadzi też do korzystnej krajobrazowo spójności architektonicznej.

Należy także dążyć do unikania ingerencji w stromo nachylone stoki i skarpy, z uwagi na konieczność zachowania stabilności gruntu oraz uniknięcie potencjalnych katastrof i ich skutków.

Powiększenie terenu USR 01, gdzie dopuszcza się zainwestowanie nie wpłynie znacząco na krajobraz, z uwagi na położenie działki w obrębie terenu o nieznacznym nachyleniu (różnica wysokości na całej szerokości działki – ok. 2,5 m). Zagospodarowanie działki nie będzie także wymagało likwidacji drzewostanu.

Należy ocenić, że z uwagi na położenie i ukształtowanie działki, realizacja w tym obszarze dodatkowego, jednego obiektu nie wpłynie negatywnie na krajobraz i środowisko przyrodnicze.

W planie:

- w ramach §18 – informacja, iż : Obszar objęty planem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz w jego otulinie – zgodnie z Rysunkiem planu, w którym zasady zagospodarowania terenów regulują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody oraz Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.
- zakaz realizacji od strony dróg wewnętrznych ogrodzeń składających się z betonowych i żelbetowych elementów prefabrykowanych.
- ustalono wskaźniki intensywności zabudowy, maksymalne wysokości, rodzaj i spadki dachów oraz sposób ich pokrycia i kolor, kolorystykę budynków i elementów infrastruktury,
- nakaz stosowania kolorystyki ścian zewnętrznych w gamie kolorów pastelowych lub kolorystyki materiałów naturalnych (kamień, drewno, itp.),
- nakaz realizacji kolorystyki dachu w odcieniach brązu, czerwieni, szarości, czerni lub kolorystyki materiałów naturalnych (kamień, drewno, itp.),
- dopuszcza się zastosowanie drewnianych wykończeń elewacji ścian szczytowych oraz pokrycie dachu dachówką ceramiczną, gontem drewnianym lub blachą dachówkową,
- dopuszcza się wykończenie elewacji drewnem lub kamieniem,
- zakaz realizacji elewacji z tworzyw sztucznych,
- nakaz zastosowania ażurowych ogrodzeń,
- przy realizacji ogrodzeń dopuszcza się użycie naturalnych materiałów - np. drewno, kamień, żywopłot,
- zakaz realizacji ogrodzeń z drutu kolczastego.
- w ramach § 7 ust 1 ustalono zasady dotyczące lokalizacji i realizacji nośników reklamowych,
- w terenach ZL – zachowanie i ochrona istniejących lasów.

VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe

Na obszarze objętym planem nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, ani też obiekty i tereny wymagające ochrony w tym zakresie.

VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi

W przypadku analizowanego planu miejscowego oraz zmiany planu nie wystąpią zagrożenia związane z substancjami niebezpiecznymi. Nie wprowadzają ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń powietrza i środowiska, pod warunkiem stosowania urządzeń i instalacji technologicznych spełniających obowiązujące normy w zakresie oddziaływania na środowisko.

Wprowadzone zostaną, związane z bezpieczeństwem korzystających z tras narciarskich, bariery, płotki grodzące i tyczki.

Także uwzględnienie uwagi do projektu planu i zwiększenie dopuszczalnego maksymalnego gabarytu obiektów z 50 m do 80 m w terenie UT 01, pozwoli na nie lokalizowanie zabudowy w obrębie stoków, przez co uniknięcie potencjalnych katastrof i ich skutków, związanych z uruchomieniem ruchów masowych.

W planie:

- nakaz zastosowania do celów grzewczych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach.
- w zakresie ochrony przed hałasem: zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami: USz – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
- w zakresie ogólnym:
 - a) zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem: sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w pkt 2;
 - b) dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolami USz, UT dopuszczenie realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

VIII.10. Zaopatrzenie w media

w wodę na cele komunalne i ochronę przeciwpożarową:

- a) zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej;
- b) dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód.

w energię elektryczną: obszar planu zasilany będzie za pośrednictwem napowietrznej i kablowej sieci średniego (SN) i niskiego napięcia (nN) oraz stacji transformatorowych SN/nN;

w ciepło: ogrzewanie za pomocą indywidualnych rozwiązań z uwzględnieniem ustaleń zawartych w § 8 ust. 2.

- w gaz:

- a) obszar planu zasilany będzie za pomocą sieci średnioprężnej;
- b) dopuszcza się zaopatrzenie terenów w gaz za pomocą indywidualnych źródeł.

- odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych:

- a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;
- b) odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- c) odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.

- odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:

- a) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
- b) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
- c) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

VIII.11. Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w obszarze wykorzystywanym turystycznie w postaci tras narciarskich i kolejki krzesełkowej na Skrzyczne.

Zmiana planu generalnie nie wprowadza do obszaru zmian w przeznaczeniu i sposobie zagospodarowania. Modernizuje istniejące zainwestowanie oraz je częściowo poszerza (orczykowy wyciąg narciarski), rozbudowując tym samym ofertę sportowo – turystyczną.

Zakres oddziaływania przedsięwzięcia nie wykracza poza jego granice. Obszar funkcjonuje i będzie nadal działał w ramach kompleksu narciarskiego góry Skrzyczne, stanowiąc jedynie zmodernizowany fragment istniejącego zagospodarowania. Zagospodarowanie nie tworzy powiązań z obszarami przyległymi. Nie przewiduje się więc dodatkowej kumulacji uciążliwości związanych z funkcjonowaniem ośrodka.

Inwestycja nie wpłynie znacząco na stopień oddziaływania na tereny przyległe, w tym tereny podlegające ochronie.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie Szczyrku, oddziaływania projektowanej zmiany miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

Powyższe potwierdza (w zakresie realizacji wyciągu orczykowego) wydana przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.).

Niezwykle istotnym jest fakt zminimalizowania części oddziaływań, w porównaniu do stanu dotychczasowego. Projektowany narciarski wyciąg orczykowy, którego realizację przewiduje się w śladzie takiego obiektu istniejącego w przeszłości (już rozebranego) będzie znacznie nowocześniejszy i krótszy o ok. 750 m od starego wyciągu.

IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa

IX.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W projekcie planu starano się uwzględnić uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające z „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A,B,C,D1,D2,D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko-Biała maj 2004) a także z materiałów zbieranych w celu wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Na etapie wykonywania niniejszej prognozy wprowadzono do rysunku i zapisów planu większość niezbędnych, proponowanych zapisów, pozwalających spełnić wymogi przepisów ochrony środowiska.

IX.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska

Analizując przedmiotowy plan można powiedzieć, że zasadniczo został on sporządzony zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawnych, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk.

Zabezpieczenie środowiska przed negatywnymi skutkami planu oraz jego wprowadzeniem w życie, polegają na sprecyzowaniu odpowiednich zapisów ochronnych. Jednak całkowita zgodność oraz wyeliminowanie uciążliwości nie jest możliwe.

IX.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami

Projekt planu określa także minimalne, możliwe do realizacji powierzchnie biologicznie-czynne.

Wzięto pod uwagę występowanie obszarów prawnie chronionych (Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego) oraz odległości od innych obszarów objętych ochroną prawną oraz cennych przyrodniczo.

X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat (lata 2001 – 2010) w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa „Siódmy ogólny unijny program działań w zakresie środowiska naturalnego do 2020r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” Do głównych priorytetów programu zaliczono:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,

- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu,
- maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu,
- zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast,
- lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu.

Jednym z kluczowych elementów programu jest adaptacja do zmian klimatu, powiązana z wieloma innymi aspektami środowiskowymi, takimi jak ochrona gleby, zrównoważone środowisko miejskie, zrównoważona ochrona wód i środowiska morskiego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- nie pogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne. „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” zatwierdzony został na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22.02.2011r. (MP Nr 49 poz.549).

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Terenu Szczyrku należy do regionu wodnego Górnej Wisły, który zawiera się w obszarze działania RZGW Kraków.**

Wg. wyników identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, czyli tzw. oceny ryzyka nie osiągnięcia przez wody dobrego stanu jakości do 2015r. przeprowadzonej w regionach wodnych Górnej Wisły wyznaczono w obszarze gminy Szczyrk obszar (SCWP) oznaczony jako GW 0104 – Soła od zb. Tresna do zb. Czaniec wraz z nim. Wody te nie zostały uznane za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych.

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r. Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZP:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera też wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położona jest gmina Brzeszcze zaliczony został do „obszarów górskich”, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania: „Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich areалу przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania z terenów przykorytowych i za stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezon letni, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie).

W ramach „Eksperckiego projektu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2033” identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz dziewięć obszarów o znaczeniu międzywojewódzkim. Jednym z nich jest obszar „Karpaty”, w obrębie którego położone jest miasto Szczyrk. W obszarze problemowym Karpat zidentyfikowano: erozję gleb, zagrożenia osuwiskowe, presję urbanizacyjną i turystyczną oraz konflikty z ochroną przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe, słabą dostępność wewnętrzną regionów turystycznych.

W obszarze Karpat wskazano także problemy charakterystyczne dla obszaru problemowego określonego jako „Dolina Wisły” (pas obszaru ciągnącego się po obu stronach rzeki Wisły) zaliczając tutaj: zagospodarowanie terenów zalewowych, brak przepraw mostowych, rozwiązanie problemu kaskadyzacji, zachowanie cennych obszarów przyrodniczych, zaostrzenie standardów budowlanych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

Ustawą z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych ustaw (Dz.U. poz. 1101) uchylono art. 15 i 16 ustawy Prawo ochrony środowiska, dotyczące polityki ekologicznej państwa.

XI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Teren planu oddalony jest od obszarów Natura 2000 o min. 1,5 km.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Powyższe potwierdza (w zakresie realizacji wyciągu orczykowego) wydana przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.).

Zagadnienie dotyczące wpływu na obszary Natura 2000 zawarto min. w artykule „Wyjaśnienie pojęć: rozwiązania alternatywne, konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, środki kompensujące, ogólna spójność, opinia komisji” zamieszczonym na stronie internetowej natura2000mos.gov.pl.

Do środków kompensujących zalicza się:

- środki łagodzące *w szerokim znaczeniu* to działania mające na celu ograniczenie do minimum lub nawet wykluczenie negatywnego oddziaływania na obszar, które może zaistnieć na skutek realizacji planu lub przedsięwzięcia. Działania te stanowią integralną część dokumentacji planu lub przedsięwzięcia,
- środki kompensujące *w ścisłym znaczeniu* są to środki niezależne od przedsięwzięcia (w tym od wszelkich powiązanych działań łagodzących). Ich celem jest kompensacja negatywnych skutków planu lub przedsięwzięcia, tak by zachowana została ogólna spójność ekologiczna sieci Natura 2000.

Środki kompensujące nie mają na celu umożliwienia realizacji planów lub przedsięwzięć przy uniknięciu zobowiązań wynikających z art. 6. Środki takie powinno się rozpatrywać dopiero po stwierdzeniu negatywnego wpływu planu/przedsięwzięcia na integralność obszaru Natura 2000.

Ustalenia zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzają ład przestrzenny, uwzględniając potrzebę ochrony poszczególnych elementów środowiska. W wyniku analiz zagrożeń dla ludzi oraz środowiska w projekcie uwzględniono występujące ograniczenia i uciążliwości, wprowadzono zapisy pozwalające na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań.

Za niezbędne uznano ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kształtowanie zagospodarowania w sposób tworzący warunki dla bardziej zrównoważonego rozwoju przestrzennego. Umożliwia się racjonalne użytkowanie terenów o wysokich walorach środowiska i atrakcyjnych dla rozwoju rekreacji i turystyki.

XII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja projektu planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko. Wszelkie oddziaływania związane z wprowadzonym zagospodarowaniem ograniczone będą, jak dotychczas, do granic terenu objętego zmianą.

Powyższe potwierdza (w zakresie realizacji wyciągu orczykowego) wydana przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.).

XIII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych”.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMS, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa:

- o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- o występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMS wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęte jest także miasto Szczyrk, co wydaje się wystarczające.

Przedsięwzięcie nie wymaga analizy porealizacyjnej ani monitoringu na etapie eksploatacji. Utrzymanie ośrodka narciarskiego powinno odbywać się zgodnie z ogólnymi zasadami przyjętymi w gminie.

XIV. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowany projekt modernizacji i rozbudowy ośrodka narciarskiego to wariant w bardzo nieznacznym stopniu ingerujący w teren i środowisko. W tym obszarze brak jest możliwości wyznaczenia racjonalnego alternatywnego wariantu przedsięwzięcia, korzystnego dla środowiska a równocześnie uzasadnionego ekonomicznie i w kontekście korzyści dla korzystających z ośrodka.

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych.

XV. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski

1. Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny w rejonie Hotelu Meta i ul. Skośnej oraz dolnego odcinka wyciągu krzesełkowego na Skrzyczne – uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXVI/357/2014 z dnia 13 listopada 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu.
2. Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie skutków uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzenia planu - wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa oraz sformułowanie warunków realizacji projektowanych ustaleń planistycznych dla zachowania równowagi przyrodniczej i minimalizacji ewentualnych skutków ujemnych.
3. Zgodnie z Ustawą z dnia 27.04.2001r. - Prawo ochrony środowiska, Dz.U. z 2013r. poz 1232 z późniejszymi zmianami), w toku prac związanych z wykonywaniem prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania na środowisko, określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.
W prognozowaniu posłużono się:
 - wiedzą i doświadczeniem w zakresie opracowań związanych z tematyką ochrony środowiska między innymi opracowań ekofizjograficznych i prognoz oddziaływania na środowisko,
 - opracowaniami tematycznymi dotyczącymi obszaru analizy oraz obszarów sąsiednich,
 - literaturą tematu ochrony środowiska,
 - przepisami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska.
4. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu planu miejscowego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Bielsku-Białej.
5. Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach 6 i 7 niniejszej prognozy.
6. Plan miejscowy jest zgodny z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk.
7. **Podstawowym celem przedmiotowego planu są plany modernizacji oraz rozbudowy (głównie poprzez wprowadzenie wyciągu orczykowego w śladzie wyciągu dotychczasowego) fragmentu**

ośrodka COS, obejmującego dolny odcinek stoków góry Skrzyczne. **ZASADNICZE PRZEZNACZENIE TERENU NIE ULEGNIE ZMIANIE.**

8. W wyniku rozpatrzenia uwag złożonych do wyłożonego do publicznego projektu planu, dokonano zmian w zakresie powiększenia terenu USR 01 z przeznaczeniem pod usługi obsługi ruchu turystycznego oraz zwiększono dopuszczalny możliwy parametr maksymalnego gabarytu obiektu z 50 m do 80 m. **OCENIA SIĘ, ŻE WPROWADZONE ZMIANY NIE BĘDĄ MIAŁY ZNACZĄCEGO NEGATYWNEGO WPŁYWU NA KRAJOBRAZ I ŚRODOWISKO NATURALNE.**
9. Inwestycje związane z realizacją m.in. tras narciarskich należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i mogą wymagać sporządzenia Raportu o oddziaływaniu na środowisko na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.). W wydanej przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.) stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dotyczącej przedsięwzięcia polegającego na budowie wyciągu orczykowego. Ewentualne poszerzenie tras narciarskich może przeprowadzenia takiej oceny wymagać a tym samym – sporządzenia Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.
10. W projekcie ustalono odpowiednie zapisy ochronne dotyczące m.in. zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zagospodarowania terenu.
11. Obszar objęty planem to w części tereny biologicznie czynne użytkowane dotychczas jako narciarskie trasy zjazdowe oraz obszar bezpośrednio z nimi sąsiadujący. Projektowana realizacja ustaleń planu wpłynie fragmentarycznie na przekształcenie powierzchni ziemi.
12. **Omawiany teren należy do cennych przyrodniczo, objętych ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz jego otuliny.** Położony jest w otoczeniu obszarów bogatych w formy ochrony przyrody i krajobrazu. Odległość od pozostałych form ochrony przyrody, jak pomniki przyrody nieożywionej (jaskinie), rezerwatów i pozostałych – jest znaczna. **Dwa drzewa będące pomnikami przyrody położone są w odległości min. 100 m na południe a realizacja ustaleń planu pozostanie bez wpływu na nie.**
Występowanie form ochrony przyrody oraz obszarów cennych uwzględniają ustalenia planu. Nie przewiduje się wpływu realizacji na ustanowione i oraz proponowane formy ochrony przyrody. Funkcja i przedsięwzięcie istnieją już w tym terenie od dziesięcioleci. Ich modernizacja i rozbudowa nie wpłyną na stan środowiska przyrodniczego. Unowocześnienie infrastruktury technicznej może służyć jego poprawie.
13. **Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu działania - nie będą docelowo znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.**
14. Obszar opracowania jest położony w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie korytarzy ekologicznych, zwartych, powiązanych ze sobą obszarów leśnych oraz w nieznacznej odległości od korytarzy ekologicznych związanych z dolinami rzek (dolina rzeki Żylica), pełniących ważną rolę w systemie powiązań przyrodniczych kraju i regionu.
Projekt korytarzy ekologicznych w Polsce, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.
Przebieg ma tu korytarz ponadregionalny Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego. Obszar w części północno-zachodniej wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych.
Nie wprowadza się ustaleń i zapisów wprowadzających zmiany mogące mieć istotny wpływ na stan środowiska przyrodniczego w zakresie powiązań ekologicznych, w tym korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Jakość tych powiązań nie powinna ulec zmianie. Teren, który zostanie zajęty pod inwestycję jest już w znacznej przewadze przekształcony i zagospodarowany na potrzeby ruchu narciarskiego. Planowana inwestycja nie wpłynie na wymuszenie zmiany dotychczasowych przyzwyczajęń zwierząt występujących w tym obszarze.
15. W ramach opracowywanego planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.
Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne objętych zostanie ok. 1,57 ha lasów należących do osób prywatnych.
Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. W ramach realizacji odlesienia na etapie realizacji ustaleń planu (inwestycji) a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha, z czego 4,81 ha znajduje się w prawobrzeżnej części zlewni Żylicy w granicach miasta Szczyrk. W najbliższym czasie Nadleśnictwo planuje także zalesienie ok. 60 a terenu położonego w obrębie Góry Skrzyczne.

16. W przypadku stwierdzenia występowania gatunku objętego ochroną prawną - pióropusznika strusiego *Matteuccia struthiopteris* (L.) w obszarze rzeczywistej realizacji inwestycji, w przypadku konieczności prowadzenia prac na jego stanowiskach które doprowadzą do przekształcenia szaty roślinnej, konieczne będzie uzyskanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, wydawanego na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Pozwolenie takie należy uzyskać w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.
W stosunku do gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie. Można też zaproponować kompensację negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia, np. wykonanie nasadzeń drzew na obszarach po wiatrolomach. Kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.
17. **Teren wyróżnia się cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi, które nie ulegną pogorszeniu w stosunku do stanu istniejącego.**
18. Nie zachodzą żadne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego.
19. Z punktu widzenia ochrony środowiska przed hałasem - teren zmiany należy do terenów chronionych przed hałasem – terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Takie ustalenie znajduje się w zapisach planu.
20. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz wód - wprowadza się odpowiednie zapisy w uchwale.
21. W ramach położenia w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" - wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych – wprowadzono w uchwale informację.
22. W ramach realizacji ustaleń zmiany planu i planu konieczna będzie rozbudowa sieci infrastruktury technicznej (głównie wodociągowej i energetycznej). Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze niniejszego elementu inwestycji.
23. **Dopuszczenie na badanym terenie przedmiotowej inwestycji, nie spowoduje powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.**
24. **Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami oddziaływania projektowanego miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.**
25. **Zminimalizowania zostanie część oddziaływań, w porównaniu do stanu dotychczasowego. Projektowany narciarski wyciąg orczykowy, którego realizację przewiduje się w śladzie takiego obiektu istniejącego w przeszłości (już rozebranego) będzie znacznie nowocześniejszy i krótszy o ok. 750 m od starego wyciągu.**
26. Obszary sąsiednie oraz znajdujące się w najbliższej okolicy dla terenu zmian to głównie porośnięte lasami grzbiety Beskidu Śląskiego. W obrębie stoków góry Skrzyczne zlokalizowana jest zabudowa i zainwestowanie turystyczno – sportowe oraz telewizyjna stacja nadawcza. Obszar schodzi aż do doliny Żylicy, która jest zagospodarowana głównie zabudową mieszkalną, pensjonatowo – hotelową.

W projekcie planu generalnie starano się zawrzeć wszystkie wynikające z potrzeb ochrony środowiska i możliwe do realizacji warunki zagospodarowania terenu oraz zapisy ochronne i zasady zaopatrzenia w media, biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju. Dzięki uwzględnieniu wniosków płynących z wykonanego opracowania ekofizjograficznego a także potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji wpisaniu do planu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie negatywnych skutków, ustalenia planu nie spowodują istotnego zwiększenia uciążliwości dla środowiska i zdrowia ludzi. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy istotnie stanu środowiska, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

Szczegółowa analiza wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego wraz z przedstawieniem metod prowadzenia działań inwestycyjnych i wynikającymi z nich zobowiązaniami inwestora a także sposoby rekultywacji, są wykonywane na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), w ramach Raportu, o którego uzgodnienie zakresu inwestor zwraca się uprzednio, m.in. do właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Ewentualne poszerzenie tras narciarskich może przeprowadzenia takiej oceny wymagać a tym samym – sporządzenia Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W wydanej przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.) stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dotyczącej przedsięwzięcia polegającego na budowie wyciągu orczykowego.

Analizując przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można stwierdzić, że właściwie określono w nim rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Stwierdzić należy, że plan, wprowadzając zmiany w stosunku do stanu istniejącego a tym samym uciążliwości dla środowiska i jego ekosystemów, może je minimalizować, przy zachowaniu wytycznych obowiązujących przepisów szczególnych.

Prognozuje się, że realizacja proponowanego planu nie będzie znacząco, negatywnie oddziaływać na środowisko, nie spowoduje powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 (a także ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody. Nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodującym negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie.

Powyższe potwierdza (w zakresie realizacji wyciągu orczykowego) wydana przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (decyzja nr OS-UZ.6220.14.2015.MS z dnia 01.06.2015r.).

Nie stwierdzono istotnych przeszkód z zakresu Prawa ochrony środowiska, które powinny stanąć na drodze uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i późniejszej realizacji przedsięwzięcia.

XVI. Bibliografia

XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 3) „Prognoza oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” (BULiGL, 2009),
- 4) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
- 5) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 6) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 7) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 8) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.),
- 9) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 10) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” Parusel, Skowrońska, Wower, Katowice 2007,
- 11) „Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków, 2008),
- 12) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in., 2005),
- 13) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L.Bernacki, A.Błarowski, Z.Wilczek, Poznań 1998r.
- 14) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A.Błarowski, Poznań 1998r.
- 15) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R.Mysłajek, S.Nowak, K.Kurek, 2008r.),
- 16) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K.Dubel, Białystok 2000r.
- 17) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 18) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 19) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2012r.” Katowice, 2013r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 20) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim w 2011r.”, Wojewódzka Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Katowicach, 2012r..

XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 poz. 1232 ze zmianami),
2. Ustawa z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych ustaw (Dz.U. poz. 1101)
3. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015r. poz.199, tekst jednolity)

4. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz.1235 z późn. zmianami),
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010r. Nr 102 poz.651 z późn. zmianami),
6. Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
7. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 poz. 627 z późn. zmianami)
8. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008 Nr 201, poz. 1237)
9. Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach, (Dz. U. z 2014r. poz. 1153),
10. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. 1993 nr 47 poz. 212),
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1486)
12. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145),
13. Ustawa o zmianie Ustawy prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 5 stycznia 2011r. (Dz.U. z 2011r. Nr 32 poz. 159),
14. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
15. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
16. Ustawa z dnia 6 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2015r. poz. 196),
17. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)
18. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. z 2014 poz. 621)
19. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2014 poz. 1789),
20. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2013 poz. 21),
21. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013 poz. 1399),
22. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2001 nr 72 poz. 747),
23. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z dnia 11 września 2001r.)
24. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014r. poz. 1800)
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu. (Dz. U. z 2012r. poz.1031)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2014r. poz. 1348)
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014r. poz. 1409)
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014r. poz. 1408)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012r., poz. 1109)
34. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z dnia 14 maja 2008r.)
36. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169)
38. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. Nr 213 Poz. 1397)
39. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
40. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
41. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26).
42. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
43. Rozporządzenie Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.